Nr. 171.

Kuryer Poznański
wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni poświątecznych.
Redakcya:
przy ulicy św. Marcina nr. 16.
Administracya i Ekspedycya:
przy ulicy św. Marcina nr. 16 w Drukarni Kuryera Poznańskiego.

KURYER POZNAŃSKI.

Rocznik XVIII

Przedpłata kwartalna
wynosi w Poznaniu marek 4, na wszystkich pocztach cesarstwa niemieckiego i w Austryi marek 5 (zob. Zeitungs Preisliste p. 1889 Seite 281. q. Nr. 48.) w innych krajach: cena poznańska z dołączeniem przesyłki.
Cena ogłoszeń
wynosi 15 fenygów od drobnego siedmiołamowego wiersza. — Reklamy po 30 fen. od wiersza. — Przekład na język polski bezpłatnie.

Niedziela, 28 lipca 1889

AJENCYE KURYERA POZNAŃSKIEGO:

Rajchmann i Frendler, w Warszawie ulica Senatorska Nr. — R. Mosse w Berlinie, Frankfurcie n. M., Hamburgu, Lipsku, Monachium, Norymberdze, Pradze, Strassburgu Stuttgardzie, Wiedniu, Wrocławiu, Zurychu. — Haasenstein & Vogler: w Bazylei, Dreznie, Gdańsku Hali n. S., Hanowerze, Genewie, Kamienicy (Chemnitz), Kolonii, Lubece, Norymberdze. — Havas Laffite & Comp. w Paryżu place de la Bourse 8.

Poznań, 27 lipca.

Nowe stadyum śledztwa przeciw Boulangerowi.

Według najświeższych doniesień z Paryża, komisya śledcza trybunału senatu miała znaleść nowy materyał — na mocy którego naczelny prokurator p. de Beaurepaire wypracuje przeciw Boulangerowi oskarżenie o przywłaszczenie, sprzeniewierzenie i kradzież.

Śledztwo o zbrodnie te nie ma się jednak toczyć przed trybunałem senatu, ale przed sądem wojennym — i to dopiero po ukończeniu śledztwa o zbrodnię zamachu stanu. Nowy akt oskarżenia przedłożonym nasamprzód zostanie ministrowi wojny — który na przewodniczącego sądu wojennego zamianować ma sędziwego marszałka Canroberta.

Wypada się spodziewać, że druga ta praca prokuratoryi naczelnéj zawierać będzie poważniejsze i namacalniejsze argumenta, aniżeli większość tych, które zawierało pierwsze oskarżenie. O ile się zdaje — to będzie tu chodzić głównie o różne manipulacye, których dopuścić się mógł Boulanger w czasie, kiedy był u steru ministerstwa wojny — szafując groszem publicznym na cele osobistych swych widoków.

W obec nowego wystąpienia pana de Beaurepaire prasa bulanżystyczna ma być widocznie silnie zakłopotaną — tak że albo żadnéj albo bardzo słabe i wymijające nań daje odpowiedzi.

Zrazu pisały gazety bulanżystyczne — po ogłoszeniu treści pierwszego oskarżenia — że wszystko tam jest tendencyjnym fałszem — że jenerał z funduszów ministerstwa, a zwłaszcza tajnych funduszów, ani jednego centyma nie zużył dla propagandy bulanżystycznéj. W kilka dni późniéj jednak, jeden z najniezbędniejszych powierników jenerała, znany Laguerre, sam przyznał w rozmowie z reporterem orleanistycznego „Gaulois“ — że Boulanger, jako minister wojny zaczerpnął ze skarbu wojennego 50,000 franków ku opłacaniu artykułów prasy popierającéj propagandę. Pan Laguerre nie obwijał przy tem tak dalece w bawełnę, że propaganda ta służyła jedynie tylko osobie ambitnego ministra i daleko idącym osobistym jego planom.

Wynikało to z toku i tonu odnośnego artykułu gazety „Gaulois.“ Przeciwnicy Boulangera dziwili się niezwykłéj szczerości p. Laguerre — a tłómaczyli ją sobie ostatecznie w ten sposób — że wolał on w końcu już sam przyznać pewną cząstkę złego — aby tém silniéj i stanowczéj przeczyć późniéj różnym daleko gorszym jeszcze rzeczom, które niechybnie wyświecić będzie musiało śledztwo karne.

W jednym z ostatnich swych numerów powraca jednak „Gaulois“ do owéj rozmowy p. Laguerre z reporterem — przedstawiając ją w odmiennem zupełnie świetle. Owe 50,000 franków miały zostać zużyte nie na opłatę pewnych artykułów — ale na wydatki spowodowane tyle głośném czasu swego zajściem nadgranicznem, łączącém się do osoby francuskiego komisarza policyjnego Schnaebelego. Chodziło tam rzekomo o wywiedzenie się pewnych tajnych szczegółów — których nie dało się sprawdzić bez użycia brzęczących argumentów. W ten sposób jenerał spełnił nawet poniekąd i misyą patryotyczną, czerpiąc pieniądz z kas ministerstwa.

Ciekawą jest rzeczą, w jaki sposób zachowa się prasa bulanżystyczna w obec ważnego nowego odkrycia — jakie zrobić miała komisya państwowego trybunału, w któréj ręce dostała się podobno tajna korespondencya Boulangera z księciem Hieronimem Napoleonem. Według zaręczeń gazet paryzkich, publikacya listów tych nastąpić ma niezadługo. Boulanger zapewnia w nich księcia po kilka razy o zupełném swem oddaniu dla dynastyi i sprawy bonapartystycznéj.

O ile się zdaje, to sam Boulanger nie kłopoce się bynajmniéj o nadciągającą burzę. Paryzki korespondent brukselskiéj „Indépendance Belge“ twierdzi, że jeden z blizkich bonapartystycznych przyjaciół jenerała, wtajemniczył go w jego plany. Według słów korespondenta, jenerał ma być przekonanym o tém, że przyszła Izba w największéj części będzie się składać z bulanżystycznych deputowanych. W obec takiego położenia rzeczy prezydent rzeczypospolitéj albo nie przyjmie dymisyi dotychczasowego gabinetu — albo téż utworzy nowy gabinet, również przeciwny bulanżystycznéj większości Izby, a opierając się na nim i na senacie, rządzić będzie wbrew dążnościom parlamentu. Wówczas to da się Boulanger wybrać na przewodniczącego Izby, „aby módz w danym razie zażądać siły zbrojnéj.“ Andrieux zostanie wiceprezydentem Izby.

W celu przezwyciężenia oporu senatu zbierze się około 40.000 dawniejszych członków ligi patryotów, którzy gwizdaniem i krzykiem rozpędzą senatorów, udających się do luksemburgskiego pałacu. Boulanger, jako przewodniczący Izby ze swéj strony oświadczy ministrom — że deputowani nie myślą współpracować ze rządem — i nie prędzéj przyjdą na posiedzenie, dopóki nie zostanie utworzonym gabinet z łona większości Izby.

Skoro p. Carnot zmuszonym zostanie do dania jenerałowi mandatu utworzenia nowego ministerstwa, obejmie on przewodnictwo gabinetu bez teki — a do gabinetu powoła pp. Laisant (jako ministra wojny), Andrieux (sprawiedliwości), Laguerre (spraw wewnętrznych), Biling (zewnętrznych), Naquet (poczt i telegrafów). Ministerstwo oświaty gotów jest jenerał ustąpić jednemu z członków prawicy. Nowy gabinet nasamprzód zaskarzy o zdradę ojczyzny wszystkich ministrów i urzędników, którzy otwarcie walczyli przeciw Boulangerowi.

Korespondent „Indépendence Belge“ dodaje w końcu, że w obec monarchistów zamierza Boulanger przyjąć od razu postawę dość chłodną. Przywódzcy prawicy mieli się już zresztą uskarżać o to, że w gabinecie przyszłym bulanżystycznym żadnéj prawie nie będą roli odgrywać. Na to miał jenerał zauważyć ozięble „że przecież nie może im od razu wszystkich tek ofiarować.“

Jeżeli jest w tem wszystkiem coś prawdy, to niezawodnie szybko spełnić by się musiały przewidywania p. Juliusza Ferrego, o których pisze wczorajsza nasza paryzka korespondencya. (Patrz w numerze 170 „Kuryera“).

Telegramy.

Berlin, 26 lipca. Administracyjna komisya niemieckiego komitetu Emina paszy na dzisiejszem swem posiedzeniu uchwaliła, aby plenum komitetu zwołane zostało na 3 sierpnia. Uchwałę tę spowodowały ostatnie wiadomości z Afryki o losach wyprawy.

Paryż, 26 lipca. Król grecki dziś po południu wyjechał do Londynu.

Potomkowie jenerała Latour d'Auvergne zaprotestowali u rządu francuzkiego przeciw planowi przewiezienia prochów jenerała do Panteonu — ponieważ dla skromnego owego bohatera najodpowiedniejszym grobowcem jest pole bitwy na którem legł walcząc.

Kandydaturę Boulangera we wyborach do rad jeneralnych stawiono w 92 okręgach.

Wiedeń, 25 lipca. Poseł pruski u Watykanu, p. Schloezer dziś przed południem odwiedził p. Kalnokyego, a wieczorem obiadował u niego w Hietzingu.

Wiedeń, 26 lipca. „Bosnische Post“ zwie tych, co podpisali telegram wysłany przez emigrantów bośniackich i hercegowińskich do prezydenta rzeczypospolitéj francuzkiéj, politycznymi awanturnikami — z których większa część ma być osobistościami zagadkowémi, ukaranemi poczęści za oszukaństwa.

Peszt, 26 lipca. Dzienniki tutejsze zapisują wiadomość, podobno bezpodstawną, o wybuchu cholery we Foth, komitacie peszteńskim.

Londyn, 27 lipca. W parlamencie angielskim wystąpi Morley w poniedziałek z wnioskiem, orzekającym, że Izba wcale nie ma ochoty zwiększać ciężarów nałożonych na lud przez podwyższanie apanażów królewskiéj rodziny — żąda się więc zaręczenia, że nie będzie już dalszych domagań się o apanaże. — Znany wniosek deput. Labouchère w sprawie apanażów przeszedł 116 głosami przeciw 389.

Petersburg, 26 lipca. Stan zdrowia w. księcia Konstantego Mikołajewicza od wczoraj wieczora znacznie się pogorszył.

Rzym, 27 lipca. W Coni miał żandarm aresztować cudzoziemca jakiegoś, u którego znalazł rysunki trzech kart topograficznych i plany włoskich nadgranicznych fortów. Cudzoziemiec miał oświadczyć, że jest członkiem francuzkiego alpejskiego klubu, a rysunki sam sporządził. Podobno ma to być oficer 24 pułku francuzkich szaserów, który pozostawał w stósunkach z francuzkimi komisarzami granicznymi.

Zanzybar, 26 lipca. Dnia 23 b. m. napadli żołnierze Buszirego nocą na stacyą towarzystwa niemieckiego Mpwapwę w Usagarze, przyczém zginął urzędnik Nielsen. Drugi urzędnik, oficer pozasłużbowy Giese zdołał uciec do Zanzybaru.

* ***Listy wyborcze do reprezentacyi miejskich*** są od poniedziałku 15 b. m. aż do 30 b. m. włącznie, *wyłożone w całych Prusiech i to na mocy Ordynacyi miejskiéj.*

W Poznaniu można je przejrzeć w tym czasie w biurze IVa, przy ulicy Wrocławskiéj nr. 39 na pierwszém piętrze.

W tym też czasie od 15—30 b. m. wolno w całych Prusiech zanosić reklamacye do magistratu przeciw nieumieszczeniu w listę, przeciw fałszywemu zapisaniu co do imienia, nazwiska, stanu i t. p. Jak ważnemi są wybory do reprezentacyi miejskich, to jest znaną rzeczą; w reprezentacyi miejskich zapadają decyzye dotyczące szkoły, administracyi miejskiéj i w ogóle wszystkich spraw miejskich. Wiele więc zależy od tego, kto zostanie do téj reprezentacyi wybranym. Nie w każdem mieście odbywać się będą w listopadzie r. b. wybory miejskie, ale na to zważać nie należy, tylko spełnić trzeba teraz swój pierwszy wyborczy obowiązek i przekonać się, czyśmy w liście wyborczéj zapisani. Niekiedy bowiem w ostatniéj chwili może się wykazać potrzeba wyboru, a wtedy do głosowania ci tylko mają prawo, którzy się teraz dopatrzyli i w listę wejrzeli, aby się przekonać, czy ich tam umieszczono prawidłowo pod każdym względem. Spełniajmy zatém ten pierwszy obowiązek wyborczy i zachęcajmy do tego jeden drugiego.

Nasze potrzeby.

Potrzeb społecznych mamy wiele, bardzo wiele, i siłaby o nich było pisać, bo się pojawiają co chwila w osobnéj postaci. Na dzisiaj postanowiliśmy atoli poruszyć tylko dwie sprawy dotyczące naszych warstw roboczych.

1) Faktem jest, że mnóstwo ludu roboczego opuszcza na wiosnę i na lato ojczyste strony, aby w prowincyach niemieckich Prus lub dalszych krajach niemieckich szukać lepszego zarobku. Tych wychodźców polskich, pracujących po za ojczystą dzielnicą na dziesiątki tysięcy liczyć można w prowincyi saskiéj i w okolicach górniczych. Zaspokojenie ich potrzeb duchowych napotyka na różne trudności, i to po największéj części nieprzezwyciężone, ponieważ ludzie ci nie znając języka niemieckiego do Sakramentów świętych przystępować nie mogą, kazań nie rozumieją, i zaledwie raz po raz mszy św. wysłuchają.

Podczas walki kulturnéj wyprawiali się do nich od czasu do czasu nasi młodzi kapłani — znamy kilku, którzy tam u nich z posługą duchowną byli. Po walce kulturnéj ordynaryat pelpliński wyprawił nawet do nich jednego z kapłanów zachodniopruskich, który w okolicy Essen, Gelsenkirchen i Bottropu stale pasterzuje. W Saksonii, gdzie najwięcéj jest Polaków z Wielkopolski około roli pracujących, nie masz — o ile wiemy — żadnego starania około ich dusz pasterstwa. To też nic dziwnego, że ludzie ci, pozbawieni wszelkiéj pociechy religijnéj, z dala od ojczystéj ziemi, od swych kapłanów i od swych kościołów czują się bardzo nieszczęśliwymi i wzdychają z utęsknieniem do téj chwili, w któréj choć przypadkiem zawita do nich kapłan mówiący jako tako po polsku, i mogący ich spowiedzi świętéj wysłuchać. Objaw takiéj radości znajdujemy w najnowszym numerze „Przyjaciela Ludu,“ w korespondencyi z Thale w Saksonii, gdzie czytamy co następuje:

Thale z Saksonii, 20 lipca 1889.

N. b. p. J. Ch.!

Kochany Panie Majsterku!

Dnia 11 b. m. doczekaliśmy się na téj obczyźnie wielkiéj radości, bo przybył do Kwelburga ksiądz Polak, aby nas wysłuchać spowiedzi i przysposobić do przyjęcia św. sakramentu Bierzmowania. Po większéj części spowiadał nas wieczorami i nocą, bo nie mogliśmy się za dnia od ciężkiéj pracy naszéj uwolnić, a każdy pragnął usprawiedliwić się Bogu i złożyć ciężar grzechów.

Ksiądz Biskup przybył na trzeci dzień do Halberstatu i tam wszyscy Polacy z okolicy się zebrali w jednym kościele i ksiądz do nas przybyły przemawiał w naszym języku ojczystym, a miłe dźwięki ukochanéj mowy polskiéj tak nas rozrzewniły i uszczęśliwiły, że głosem płakaliśmy. Przed bierzmowaniem dał nam ksiądz Polak błogosławieństwo, potém przyrzekliśmy Bogu wszyscy razem, że nie opuścim nigdy naszéj wiary świętéj katolickiéj i że polskiéj mowy, chociaż na obcéj ziemi, wstydzić się nie będziemy i Boga w niéj całe życie będziemy chwalili.

Ksiądz Biskup po udzieleniu nam świętego Bierzmowania, przemówił serdecznie pochwalając nasze przywiązanie do wiary św. i języka ojczystego, także naszę gorliwość i pobożność.

Gdyby się ksiądz Arcybiskup Dinder dowiedział o naszéj gorliwości, toby nam może przysłał czasem kilku księży Polaków, aby nasze potrzeby duchowe zaspokajali, a tak łaknąć musimy słowa Bożego i do św. spowiedzi iść nie możemy, bo tu wszystko po niemiecku.

Prosząc o umieszczenie mego listu, pozdrawiam Pana Majsterka i wszystkich prawowiernych wiarusów, a mianowicie tych od Młynkowa i zostaję jego wiernym abonentem.

Roman W.

Z listu tego widać gorące pragnienie częstszéj spowiedzi świętéj i słuchanie słowa bożego w ojczystym języku. Nie naszą jest rzeczą wdawać się w bliższe szczegóły téj sprawy — sądzimy jednakże, iż byłoby rzeczą pożądaną, aby choć od czasu do czasu kto z naszych archidyecezyi za pozwoleniem lub rozporządzeniem Wysokiéj Władzy Duchownéj pospieszył z pomocą i pociechę religijną do naszych Wielkopolan pracujących w Saksonii.

2) Dawno już nie słyszyliśmy nic o wielkopolskiéj kolonii roboczéj w Starych Laskach pod Wieleniem — ale to, co czytaliśmy dawniéj niemiłém wspomnieniem odbija się w pamięci naszéj. Czytaliśmy świeżo w pismach niemieckich budujący opis odwiedzin Najprzew. księdza Biskupa trewirskiego dr. Koruma w katolickiéj kolonii roboczéj w Elkenroth, w Westerwaldzie, dyecezyi trewirskiéj — z którego to opisu poznaliśmy, jak potężnym, prawie jedynym, a w każdym razie najsilniejszym czynnikiem poprawy dla pracujących włóczęgów jest żywioł religijny, pomoc, pociecha, jaką daje religia, podnieta nadprzyrodzona, jakiéj doznaje taki człowiek ze strony Kościoła św.

W prowincyi nadreńskiéj istnieje kolonia robocza z wyłącznym charakterem katolickim; przewodnikami téj kolonii są OO. Franciszkanie, główną siłą i dźwignią poprawy jest wpływ religijny — a skutek zadziwiający.

U nas na 1,700,000 ludności jest 1,200,000 katolików — ale wielkopolska osada robocza nie nosi charakteru wyznaniowego, jest s y m u l t a n n ą, a z tego, cośmy czytali, przekonujemy się, że jest raczéj protestancką. Wpływ Kościoła katolickiego wcale tam nie dociera i dotrzeć nawet nie może, gospodarz jest protestant, Niemiec, — więc też nic dziwnego, że osadnicy katoliccy żadnéj pod względem religijnym pomocy ani pociechy nie mają, że też z tego powodu żywioł religijny na cel poprawy żadnego wpływu nie wywiera.

Szkoda, że taka instytucya, która w pomyślnych warunkach znaczne oddać może usługi — u nas staje się prawie bezużyteczną.

Czyż tak ma być u nas zawsze i wszędzie?

Czyżby się nie dało na to wynaleść jakiego sposobu?

Czyż i tutaj przewaga żywiołu protestanckiego ma być tak znaczną i tak widoczną?

Wskazówki
dla pp. delegatów, bibliotekarzy i kolektorów
Towarzystwa Czytelni Ludowych
w Poznaniu.

Ze względu na różne trudności prawne, którym Szanowni współpracownicy Towarzystwa Czytelni Ludowych wielokrotnie podlegają, podajemy w niniejszem piśmie niektóre wskazówki, objaśniające, jak się w obec trudności tych zachować mają.

I. Co do przepisów karnych.

Wielokrotnie bibliotekarze nasi spotykają się z zapowiedzią, *że podlegać będą karom* mianowicie za to, że w ogóle czytelnią mają w swym domu, albo za to, że w czytelni téj mają być zakazane książki z powodu, że są *podburzające*. My zaś twierdzimy, że obawy takie są nieuzasadnione, jeżeli pp. bibliotekarze ściśle się trzymać będą naszych ustaw i wskazówek.

Karanym może być tylko ten, któremu udowodnią, że *znając* podburzającą treść książki, i mając to przekonanie, że ona jest podburzającą, wypożyczał ją *publicznie*. Kto zaś wypożyczył książkę nie znając sam jéj treści, nie może być karanym i odpowiedzialnym za jéj treść.

Daléj *karanym* być może tylko ten, kto *wie, że książka jest zakazaną*, a mimo to ją wypożycza. Nasi bibliotekarze tego nie robią, bo skoro się dowiedzą, że książka jest zakazaną, już jéj nikomu *nie wypożyczają*. Taki nakaz mają od zarządu, a jeśli ich nakaz nie dojdzie dość wcześnie, działają w dobréj wierze i karani być nie mogą.

Ostatecznie mogliby być bibliotekarze karani jeszcze wtedy, gdyby podlegali prawu *procederowemu*, a przeciwko prawu temu wykroczyli. Ale nasze czytelnie prawu temu nie podlegają, dla tego, że są *bezpłatne*. § 43 prawa procederowego opiewa, że kto za opłatą pieniężną (gewerbsmaessig) zajmuje się rozpowszechnianiem książek publicznie, musi mieć na to *pozwolenie* od władzy miejscowéj. Ale tenże sam paragraf opiewa daléj, że kto w zamkniętym lokalu, a więc w swem mieszkaniu *bezpłatnie* (*nichtgewerbsmaessig*) rozpowszechnia książki, nie potrzebuje na to *od nikogo pozwolenia*.

Dla tego też niesłusznie żądają od bibliotekarzy naszych, żeby władzę miejscową (burmistrzów, komisarzy, wójtów, sołtysów) zawiadamiali o *istnieniu czytelni*, albo podawali tejże władzy *spis książek*. Żaden zawiadowca *bezpłatnéj czytelni* nie może też opłacać podatku procederowego. Podatek taki opłacać muszą tylko ci, co na swoją korzyść książki (gewerbemässig) wypożyczają — za pieniądze.

Zatem też mowy być nie może o nakładaniu kar za niemeldowanie naszych bezpłatnych czytelni.

Nie ma więc obawy najmniejszéj o *kary* dla tych, którzy naszych ustaw i wskazówek ściśle przestrzegają. Co najwyżéj mogą im dokuczyć różne mitręgi z powodu rewizyi i terminów. Na to *niema rady* i to trzeba cierpliwie a spokojnie znosić, aż, jak się spodziewamy, z góry nakażą, żeby te mitręgi ustały. O to zarząd Towarzystwa usilnie starać się będzie i przekona kogo należy, że my zupełnie prawnie postępujemy, żadnych spisków nie knujemy i żadnych karygodnych stosunków nie utrzymujemy, a śmiało każdemu w oczy spojrzeć możemy. *Nieprawdą też jest, żeby czytanie polskich książek w ogóle było zakazane.* Nie wolno tylko rozszerzać książek, wyrokiem *sądowym* zakazanych, wszystkie inne wolno każdemu obywatelowi państwa czytać i rozszerzać, zwłaszcza też *bezpłatne*.

Przykrości, z jakiemi się spotykamy przez rewizye i drogi na terminy, należy znosić, a choćby też i jaką ofiarę z *czasu* i *pieniędzy* ponieść przyszło, nie zrażaj-

my się tém, bo my nie sami cierpimy: wszyscy ponoszą ofiary dla dobrego dzieła. A jeżeli ktoś jest zupełnie w niemożności ponoszenia ofiar na jazdy, drogi i koszta sądowe, kasa Towarzystwa naszego, choć biedna i sama tylko wdowim groszem zasilana, łożyć będzie chętnie na to, skoro się poszkodowany *kwitami* wykaże, że tyle a tyle kosztów poniósł.

II. Co do postępowania w obec trudności.

A. Rewizye.

Rewizyi czytelni uniknąć nie można, skoro władza zechce odbywać takowe. Ale nie każda władza wedle swego upodobania może odbywać rewizye i zabierać książki. *Tylko sąd może nakazać, żeby rewizyą odbyto*, a książki zabrano. Tylko w nagłych przypadkach, gdyby z powodu zwłoki około uzyskania nakazu sądowego zagrażało porządkowi publicznemu niebezpieczeństwo, może rewizyą przedsięwziąść i władza policyjna. O takiém nagłém niebezpieczeństwie może być mowa, jako chodzi o ściganie złodzieja, mordercy i t. p. Ale ponieważ biblioteki nasze przed nikim nie uciekają i nie mają powodu kryć się z niczém, niebezpieczeństwa takiego u nas nie ma, a jest zawsze dość czasu, żeby władza policyjna się postarała o *sądowy nakaz* rewizyi. *A zatém rewizya biblioteki przedsięwzięta bez piśmiennego nakazu sądowego jest zawsze bezprawną.*

Skoro więc do mieszkania bibliotekarza przybędą na rewizyą, niechże bibliotekarz sam, albo w nieobecności jego żona lub domownik obecny, *zawsze zażąda* przedłożenia *sądowego nakazu piśmiennego*. Jeżeli nakaz taki okażą, to rewizya odbędzie się *prawnie*, a jeżeli go nie okażą, a jednak będą chcieli odbyć rewizyą, to trzeba odmówić wydania kluczy do szafy bibliotecznéj, daléj trzeba *zaprotestować* przeciwko rewizyi i żądać, żeby ten *protest* do protokułu zapisano. Albowiem przy każdéj rewizyi musi być spisany protokuł, ale tylko z przebiegu rewizyi. Uważać trzeba dobrze, żeby do protokułu takiego nie wpisywano oświadczeń jakichkolwich, nie należących do rzeczy, a mianowicie, że komuś czytelnię narzucono, bo u nas nikt nikomu dobrych uczynków nie narzuca; że się po wszystkie czasy wypiera wszelkiéj spólności z czytelniami, bo po lepszym rozmyśle pewno, sumienie każdemu powie, że podobne postępowanie byłoby tchórzostwem. Zdarzył się jednakże nawet wypadek, że ktoś w protokule oświadczył, jako czytelnią całą do dowolnego użytku odstępuje panom rewizorem. A przecież to obca własność i nikomu jéj darować nie wolno. To już grzech i przewinienie przeciw obcéj własności.

Więc pilnować, żeby do protokułu zapisano tylko, co i jak znaleziono i co zabrano, a ostatecznie zażądać trzeba, żeby pp. rewizorowie

a) zostawili na piśmie powody rewizyi;
b) zostawili spis zabranych przedmiotów;

Podpisywać protokołu nie potrzeba, i z zasady trzeba się wzbraniać podpisywania, ponieważ jest on zredagowanym w języku niemieckim, większéj części Polaków wcale albo niezupełnie zrozumiałym, w skutek czego można bardzo łatwo podpisać się na coś, czego się nigdy oświadczyć nie chciało.

Urzędnikom rewidującym *nie wolno rozglądać* się w papierach, książkach, listach, podczas rewizyi. Prawo to przysługuje tylko *sędziemu*. Rewidujący urzędnik *zabiera* tylko to, *po co go przysłano*, a *sędzia* potem może się w tem rozpatrzeć. Gdyby urzędnik rewidujący przeciwko temu przekroczył, trzeba znów zaprotestować, protest ten kazać wpisać do protokułu i zarządowi o tém donieść.

Po rewizyi i zabraniu podejrzywanych przedmiotów mogą zajść dwa wypadki: 1, albo sąd wytoczy śledztwo i proces, a wtedy trzeba spokojnie czekać końca; 2, albo jeżeli śledztwo i proces nie zostaną wytoczone, należy zażądać zwrotu zabranych przedmiotów, jeśli sąd ich sam od siebie nie odeśle.

Bywa czasem, że na skutek saméj denuncyacyi albo i rewizyi, władza policyjna lub sąd nakłada policyjną *karę pieniężną* (Strafbefehl). Przeciwko takiemu wyrokowi trzeba zanieść protest, ale zawsze przed upływem 8 dni od odebrania wyroku, bo inaczéj rzecz przepada, a egzekucya pewna i prawna. Załączamy formularz odpowiedni (Form. 1), który wypełnić, podpisać i do sądu swego odesłać należy, najlepiéj zaraz po otrzymaniu wyroku policyjnego. Baczyć szczególnie na to należy, żeby jak tylko u którego z bibliotekarzy zrobią rewizyą, albo mu śledztwo wytoczą, donosić o tem natychmiast do dyrekcyi towarzystwa.

B. Śledztwo.

Jeżeli sąd po rewizyi zgodzi się na wytoczenie oskarżenia, następuje śledztwo (Voruntersuchung). Obżałowany dostaje termin przed sędziego śledczego (zur verantwortlichen Vernehmung).

Nasze sprawy są tak proste, jasne, czyste i niewinne, że niczego taić nie potrzebujemy i mógłby każdy śmiało już w śledztwie robić wszelkie zeznania; mimo to zwracamy uwagę na to, że obwiniony nie ma *obowiązku* dawania bliższych objaśnień i zeznań. Skoro więc w terminie odpowie na pytania formalne: ile lat, jakiego wyznania, stanu itd., ma prawo oświadczyć po prostu, że nie czuje się winnym, a jeżeli go kto obwinia, to niech mu winy dowiedzie; on sam zaś dopiero w głównym terminie (Hauptverhandlung) odpowiadać będzie, gdy usłyszy ostateczne wywody prokuratora i oskarżenie. Na takiem oświadczeniu zwykle kończą się wszystkie procesa, do których prokurator nie posiada żadnych innych dowodów, tylko podejrzenia lub częstokroć fałszywe denuncyacye. § 136 powiada, że w śledztwie sędzia zapytuje obżałowanego, czy *chce odpowiedzieć na oskarżenie*. Zatem jeżeli *chce*, to odpowiedzieć *może*, ale *obowiązku nie ma, a nie robiąc zeznań* żadnych przedwczesnych, uniknie nieraz wszelkich dalszych mozołów i mitręg.

Dotychczas też wszystkie procesa przeciwko bibliotekarzom naszym zwykle kończyły się na niczem. Mamy nadzieję, że i nadal tak będzie, jeżeli współpracownicy nasi ściśle pilnować będą wskazówek naszych.

Polityka włoska.

Artykuł „Revue des deux Mondes," o którym pisaliśmy w jednym z ostatnich numerów „Kuryera" wywołał wielkie wrażenie w liberalnéj prasie włoskiéj. Wszystkie prawie pisma powtórzyły go i zaopatrzyły w własne komentarze. Ważność artykułu tego i zajęcie, jakie budzi, pozwalają nam powrócić do niego. Jak ogólnie zapewniają, pochodzi on z pod pióra francuskiego męża stanu, którego brak tolerancyi stronnictw usunął od spraw, a który mieszkając dłuższy czas we Włoszech, gdzie chwilowo przybył na krótki pobyt, powziął myśl streszczenia swych wrażeń w studyum, napisaném bez namiętności i pełném rozumnych spostrzeżeń.

Autor należy do tego stronnictwa umiarkowanego opinii francuzkiéj, które nie przestaje lubić Włoch, pomimo polityki Crispiego, wierzącego w przyszłość jedności włoskiéj i nie dostrzegającego innych przeszkód do zwyciężenia nad te, które mu stworzyła zła polityka rządu. Wreszcie nie upierając się z półwyspem o jego tytuł piątego mocarstwa europejskiego, autor sądzi jednak, że Włochy chciały przybrać rolę, przechodzącą ich siły, aby bronić się przed niebezpieczeństwem, które im nie grozi. Rozprowadzane w tym duch uwagi, zasługują ze wszech miar, by się nad niemi nieco zastanowić.

Dla czegoż Włochy z taką gwałtownością rzuciły się do potrójnego przymierza, albo raczéj do téj ściśléj łączności z Niemcami, którą przypieczętowała podwójna wizyta królewska? Czy istnieje równość korzyści, gdy Włochy gwarantują Prusom posiadanie Alzacyi i Lotaryngii a Prusy Włochom panowanie w Rzymie? Kto wyniesie korzyści z tego sojuszu, że go tak nazwiemy, odpornego? Jeżeli groźny sprzymierzeniec pociągnie Włochy do wojny, nie ma dla nich widoku korzyści, ale w dniu, w którym przyjdzie zawrzeć pokój, niepodobna im będzie uniknąć uregulowania kwestyi rzymskiéj w obec osobnego kongresu; a chwila ta może przyjść wcześniéj, aniżeli się spodziewają, kiedy jaki Bismarck, protestant, znowu stawi przed ich oczy widmo koniecznéj władzy Papieża.

Ale, powiadają, Francya chce wojny, chce jéj, aby ustalić swą przewagę na morzu Śródziemném w przeciwstawieniu do interesów włoskich; może ona chcieć wojny, jeżeli konserwatyści powrócą do sprawy przywrócenia władzy świeckiéj Papieżowi.

Dziwne złudzenie, jeżeli Włochy myślą, że Francuzi, do jakiegobykolwiek stronnictwa należeli, podejmą wyprawę przeciw Rzymowi! Wszystko, czego katolicy żądać mogą, jest utrzymanie budżetu wyznań, zaprzeczanego corocznie przez radykałów i kredyt odnoszący się do ambasady watykańskiéj.

Co do wojny z innych pobudek, aniżeli obrona integralności terytoryum, to trzeba znać samolubstwo bogatej demokracyi, aby być przekonanym o jéj systematycznem zamiłowaniu pokoju.

„Zapytajcie, mówi bezimienny autor, głosowania powszechnego; niepewne i podzielone w innych sprawach, jest ono jednomyślne w swym wstręcie do wojny.

Jest to władzca najmniéj wojowniczo usposobiony. Obok niego Ludwik Filip był prostym awanturnikiem. Nie przebaczył on jeszcze Tonkinu p. Juliuszowi Ferremu. Jego doradzcy wiedzą o tém i wszyscy w koło niego żywią uczucia pokojowe. Od Mozy do Garony programy wyborcze są hymnem pokoju. Potrzeba wspomnień zaboru i odgłosu trąb potrójnego przymierza, aby skłonić Francyą do znoszenia ciężarów wojskowych. Jeżeli gniewa się na Niemcy, to przedewszystkiém dla tego, że instalując się w Metzu i Strasburgu, Prusacy skazali ich na wieczne trzymanie straży na Wogezach."

Tego to nie pojął p. Crispi. Zawarł on sojusz niemiecki z wrodzonéj sobie żywości, aby nabyć rozgłosu, pochlebić narodowéj miłości własnéj. Zdaje się, że lubi on bawić się w wielką politykę — jest to upodobanie, którego łatwo nabywają dawni demokraci, którzy doszli do steru rządów, a ponieważ nie jest już młodym, więc mu spieszno. Gladstone w czasie swego pobytu w Rzymie w lutym, mógł mu udzielić w poczekalni na dworcu rady, aby się strzegł hałaśliwéj polityki. Wątpić jednak się godzi, czyby poszedł za jego radą. Chciał on zaznaczyć swą przyjaźń z księciem Bismarckiem.

Część jego wpływu pochodzi z téj dostojnéj przyjaźni. Nie uważa on za zbyteczne trzymać ludy w oczekiwaniu. Obawy wojny mają to dobre, że wzmacniają władzę pierwszego ministra. Zaczepiać rząd w przededniu ogólnéj wojny, byłoby to grzeszyć przeciw patryotyzmowi. A przytém Crispi ma głos donośny, lubi mówić głośno, wie on, że to się narodom podoba. Nic tak mu nie pochlebia, jak trochę zuchwałości wobec cudzoziemca. A tym cudzoziemcem jest Francya; Niemcy, Austrya, Anglia: to sprzymierzeńcy. Ta postawa leży zresztą w jego sycylijskim temperamencie.

Crispi pracuje na swój własny rachunek; prowadzi on bez uprzedzenia politykę „crispińską". Tylko — możliwem jest to, że polityka owa jest krótkowidząca, więcéj zajęta obecną chwilą, aniżeli przyszłością, troszcząca się więcéj o wrażenie, aniżeli o rzeczywistość.

Głównem niebezpieczeństwem, które grozi Włochom, jest bez zaprzeczenia ich położenie ekonomiczne na wewnątrz. Ich wewnętrzne cierpienia tém są poważniejsze, że łączą się z ich warunkami bytu, z ich wiekiem, z szybkością wzrostu, z ich budową, jeszcze słabo rozwiniętą. Wielkie mocarstwa wszystkie z trudnością ponoszą nadmierne ciężary finansowe, jakie corocznie im nakładają wzrastające wydatki wojskowe, pomnażanie stałego wojska, ciągłe przerabianie ogromnego materyału wojennego. Ale mają one źródła zapewnione. Włochy tym systemem wyczerpią swe siły wkrótce zupełnie. Ich przemysł jest prawie niczém, ich handel zrujnowany przez zniesienie traktatu handlowego z Francyą, traktatu, który w obec panujących dzisiaj idei protekcyonistycznych nie odnowi się nigdy. Ich wierny sprzymierzeniec, Niemcy, obciąża ich płody ustawami celnemi ostrzejszemi od tych, jakie ustanowiono we Francyi.

Dotychczas budżet ich utrzymywał równowagę i można było myśleć, że renta osięgnie wkrótce nominalną wartość. Ale era deficytów nastała znowu; kredyt zmniejszył się, nawet kurs walorów byłby spadł, gdyby go nie podtrzymywali w Paryżu finansiści żydowscy, niemieccy, kosmopolici, których wpływ jest tak ogromny!

Wszystko to zasługuje na uwagę w kraju, którego pożyczki państwowe, jak obligacye kolei żelaznéj, są po większéj części umieszczone za granicą, tak, że przy każdéj zmianie kraj ubożeje. Crispi zdaje się nie myśleć o tém. Jeżeli nie zważa na opinią Gladstona, — czyż będzie zwracał uwagę na bezimienne wskazówki międzynarodowego przeglądu, który czytają — to prawda — pilnie wszystkie znakomitości staréj Europy, ale którego politycy ze szkoły radykałów nie umieją szanować? W każdym razie z przyjemnością i pożytkiem rozważać i uzupełniać można idee trafne, zwłaszcza, gdy je podnosi jeszcze prawdziwy talent pisarski i gdy ich potęgę podwaja tak rzadkie dzisiaj umiarkowanie.

Stuletni jubileusz założenia Kościoła kat. w St. Zjednoczonych.

W bieżącym roku obchodzą Stany Zjednoczone pamiątkę, która nie tylko ów kraj, ale i wszystkich katolików winna zainteresować. — W roku 1789, dał Papież Pius VI nie wielkiéj garstce katolików w Ameryce Biskupa w osobie Jezuity ks. Carolla. Nie wielu kapłanów, mało nader kościołów posiadał ten pierwszy Arcypasterz, a szkół i klasztorów nie było tam żadnych. Z kijem żebraczym rozpoczął on swe dzieło, a był tak szczęśliwym, że już w roku 1791 mógł otworzyć seminaryum. Będąc przez Franklina i Waschingtona uważany za przyjaciela kraju, wystarał się o to, iż seminaryum jego otrzymało prawa katolickiego uniwersytetu.

Po 10 latach nieznużonéj pracy miał Biskup Caroll tę pociechę, iż widział koło siebie 70 kapłanów, pracujących około zbawienia dusz w 80 kościołach. Błogosławieństwo Boże spoczęło wyraźnie nad działaniem tego męża.

Przy rozciągłości Stanów Zjednoczonych i w skutek rosnącéj co rok liczby kapłanów, szczególnie, kiedy z Europy przybyli gorliwemu Biskupowi w pomoc OO. Dominikanie, Augustyanie, Trapiści i Łazarzyści, zajął się on przedewszystkiém wybraniem środkowych kościelnych punktów, któreby były siedzibami Biskupów. Wybrał ku temu 4 miasta: Boston, Filadelfię, Nowy Jork i Bardstown, a Papież Pius VII, mianował dla tych miejsc 4 nowych Biskupów.

Każdy z tych Biskupów starał się przedewszystkiém o założenie seminaryum, nadto o szkoły i klasztory. Postęp był nader pomyślny, gdyż po 40 latach miały Stany Zjednoczone 1 Arcybiskupa w Baltimore, 10 Biskupów, a liczba katolików wzrosła do pół miliona.

Wnet potém mianował Papież Grzegorz XII nowych 11 Biskupów, a Pius IV założył 37 biskupstw i kilka wikaryatów apostolskich. — Kiedy zaś dziś, po 100 latach rzucimy okiem na ten kraj zamorski, to zobaczymy tam 13 stolic arcybiskupich, 59 biskupstw, 7 apostolskich wikaryatów, 1 prefekta, 7800 kapłanów i więcéj jak 7 i pół miliona katolików.

Taki wzrost katolicyzmu, wzbudzał podziw nawet u samych protestantów i zmuszał ich do uszanowania dla naszéj św. wiary katolickiéj. Przytaczamy tu słowa jednego z politycznych mężów amerykańskich, p. Dwinelle, który w r. 1876, taką oddał pochwałę Kościołowi katolickiemu: „Przed stu laty — o jakże słabym był Kościół katolicki w Stanach Zjednoczonych! a jak silnym jest on dzisiaj! Najsilniejszym pomiędzy silnymi! Przed stu laty był wzgardzony, a jego imię było hańbą; dziś dumny w świadomości swéj potęgi, jego dzieci wolne, mogą wszystkiego pragnąć i wszysko osięgnąć. Mogą być prawodawcami, senatorami, sędziami. Gdzież silniejszym jest Kościół katolicki aniżeli w Ameryce? Nie wypowiedziałem przy téj uroczystéj sposobności żadnego słowa pochwały, dla rzymsko-katolickiego Kościoła. Gdybym był jednym z jego synów, tobym z wdzięczności i dla prawdy złożył mu taki podatek. Wtedy jednak mogłoby się to wydawać pochlebstwem, a on méj łaski nie potrzebuje. Tem mniéj śmiem obrażać jego dziatki przez to, iż uniewinniłem różnicę méj wiary od ich wiary. Jednak, jako protestant oświadczam bez wahania, że cieszę się potęgą i rozkwitem świętego, rzymsko-katolickiego Kościoła, a jeżeli przepowiadam, iż po stu latach jeszcze on spotężnieje i największa jego potęga polegać będzie na Stanach Zjednoczonych, to stąd pochodzi, iż serce moje idzie za tem proroctwem. A kiedy się zastanawiam nad tem, iż on jest matką wszelkiéj tegoczesnéj cywilizacyi, opiekunem wszystkich wolnych, politycznych instytucyi, wtedy błagam pokornie Boga Wszechmocnego, by ten kraj wolnych mężów mógł korzystać z tego żniwa." — Oto głos protestanta, który nie mógł wstrzymać się od podziwu, patrząc na taki, prawie cudowny rozkwit katolicyzmu w Ameryce. — Gdybyśmy teraz spytali się, jakie to przyczyny wpłynęły tak pomyślnie na rozwój św. katolickiéj wiary w Ameryce, to dowiedzielibyśmy się, że tych przyczyn jest *cztery*:

Pierwszą: jest, wolność, jaką Amerykanie obdarzyli ten Kościół; *drugą*: goliwi kapłani, którzy nie cofali się przed żadnemi trudnościami; *trzecią*: zakładanie szkół katolickich, a *czwartą*: popieranie pism i dzienników katolickich. — Nowy świat zawstydził pod tym względem starą Europę, i daję katolikom naukę, w jaki sposób mogą nietylko bronić swéj św. wiary, ale i zdobyć dla niéj pomyślne czasy.

NIEMCY.

* Berlin, 26 lipca. Wiceprezes ministerstwa stanu, minister Boetticher, powróci w tych dniach do Berlina i zostanie tu podobno do połowy sierpnia. W tym samym czasie prawdopodobnie wróci większa część szefów ministeryalnych i urzędów rzeszy. Ponieważ oczekują także przybycia kanclerza z powodu przyjazdu cesarza austryackiego, przeto można przypuszczać, iż zapadną uchwały w rozmaitych sprawach wewnętrzno-politycznych, o ile one dotyczą ustawodawstwa i kampanii parlamentarnéj. Dotychczas nic nie słychać ani o zwołaniu parlamentu, ani sejmu, ani też o wyborach do parlamentu. Możliwą rzeczą jest, że parlament w tym roku zbierze się wcześniéj, niż w ostatnich kilku latach; do głównego przedmiotu jego obrad, t. j. etatu rzeszy, już teraz prace przedwstępne są w biegu.

— *W czwartek rano* przybył do cesarza ostatni kuryer z Berlina do Bergen. Cesarz pracował przed południem na pokładzie, po drugiém śniadaniu wysłuchał referatów i po południu udał się na ląd, gdzie zwiedzał pieszo stare fortyfikacye a potém przedsięwziął dłuższą przejażdżę po mieście i okolicy. Cesarz był na herbacie u konsula niemieckiego Mohra w willi odległéj od miasta o godzinę drogi, zwiedził poblizką starożytną kaplicę i powrócił na okręt. O godzinie 10 „Hohenzollern" wśród głośnych okrzyków ludności, odbił od brzegów, aby przebyć ostatnią część drogi.

— *Nie potwierdzają się* dotychczas pogłoski o rozbiciu się parowca kapitana Wissmanna na rzece Pangani. Jak się zdaje, chodziło tylko o znaczne uszkodzenia, jeżeli w ogóle wiadomości te mają jakąś podstawę.

— *Paryzki „Matin"* powtarza długą rozmowę, którą miał jeden z jego współpracowników z dawniejszym socyalno-demokratycznym posłem do parlamentu, Vollmarem. Pan Vollmar, mówiąc o socyalno-demokratyczném stronnictwie w Niemczech, oświadczył między innemi, co następuje:

„Pomimo surowego ustawodawstwa przeciw socyalizmowi i pilnego wykonywania go ze strony policyi, stronnictwo socyalistyczne w Niemczech ciągle się wzmaga. Główną siłę tego stronnictwa stanowi wzorowa karność, która nie jest trudną mianowicie dla Niemca. Karność ta już kilkakrotnie naprowadzała władze na myśl, iż socyaliści są w tajnym związku z całą instytucyą urzędników, pomimo, że ani na ślad ich nie natrafiono. Przeciwnie każda okolica działa podług upodobania, sama stawia swoich kandydatów, których potém oddaje komisyi do zbadania. Ztąd też było możliwém niemieckim socyalistom, pomimo czujnéj straży policyi, wysłać do Paryża 82 przedstawicieli, którzy posiadali jak najformalniejsze mandaty. — „Czy to prawda, pytał się gość, że Wasze stronnictwo rozporządza znacznym kapitałem?" — „Tak jest, to prawda. Wprawdzie nie jesteśmy tak bogaci jak angielskie Trades Uniony, które téż nie są socyalistycznemi instytucyami w właściwém słowa znaczeniu, ale rozporządzamy bardzo wielką sumą pieniężną, zebraną fenygami. Już to samo dowodzi potęgi naszéj organizacyi i zdolności do ofiar naszych zwolenników, która nie tylko dostarcza środków do robienia propagandy w Niemczech, ale stara się o popieranie tych samych dążności i za granicą. Tych 82 deputowanych, którzy przyjechali do Paryża, kosztuje podróż, licząc po 300 fr. na osobę, przeszło 25,000 franków. Przytém mogliśmy jeszcze przyczynić się do składki na nieszczęśliwych w St. Etienne i do pokrycia znacznéj części wydatków kongresu. Z pewnością dziwią się nasi francuscy przyjaciele tym rezultatom, których, ze względu na niezgodę, nie zdołają nigdy osiągnąć; spodziewamy się, że wezmą nas sobie za wzór."

— *Książę Bismarck*, jak podają z pewnego źródła, uda się w połowie przyszłego miesiąca (po wizycie cesarza austryackiego w Berlinie) do Kissingen. Wizyta dr. Schweningera w Warcinie wpłynęła na stanowczy wybór miejsca leczniczego dla kanclerza.

— „*Hamb. Corresp.*" pisze co następuje o wyprawie dr. Petersa:

Dr. Peters przybył wreszcie po wielu trudnościach do zatoki Manda, a wyprawa znajduje się obecnie w Hindi. Z Dares-Salaam popłynął dr. Peters na statku „Neera" naokoło wyspy Zanzybaru na północ, a kotwicę zarzucił w zatoce Kwaihu. Tutaj trzeba było czekać, bo przed zatoką Manda uwijały się krzyżowniki angielskie — które (jak ręczy niemiecki podróżnik) nie byłyby się i chwilę zawahały przeszkodzić wylądowaniu niemieckiego statku choćby i z użyciem najbrutalniejszych środków! Dr. Peters powierzył statek „Neera" jednemu z członków wyprawy, panu Borchertowi — który udał się do Lamu dla werbowania tragarzy. Już przed samém Lama zatrzymywał „Neerę" jeden z angielskich pancerników — ale w końcu wpuścić ją musiał do portu, bo nie znalazł na niéj najmniejszego objektu kontrabandy. Mimo to wysłano z pancernika angielskiego oddział straży na pokład „Neery" i nie dozwolono na wyładowanie jakichbądź przedmiotów. Kiedy pan Borchet poskarżył się o to, komendant pancernika angielskiego, miasto wszelkiéj innéj odpowiedzi, kazał dnia 23 czerwca rano kapitanowi „Neery" opuścić port najpóźniéj do 5 godziny po południu — inaczéj bowiem wyśle załogę angielską na pokład statku, która go niezwłocznie odwiezie do Zanzybaru. Tak się też stało!

Statek niemiecki obsadzono oficerami i majtkami angielskimi i traktowano go jako przedmiot skonfiskowany — a ponieważ p. Borchet nie zdołał zdążyć z lądu na pokład — przeto go zostawiono w Lamu! Oto zemsta Anglików za szczęśliwe wylądowanie dr. Petersa!"

Tak pisze organ hamburski, dodając, że podróżnik niemiecki zażalił się o całe zajście u władz kompetentnych.

— *Przekupstwo.* W Kilonii aresztowano, jak wiadomo, inżyniera i kilka innych osób, podejrzanych o przekupstwo. Jeden z aresztowanych, tajny sekretarz Cremer, odebrał sobie życie. Proces ten, zdaje się, przybierze znaczne rozmiary. Z Bremeny donoszą, że jeden z tamtejszych kupców, który dostawiał dla marynarki kondensowane mięso, znikł nagle. Przebąkiwano, że z obawy przed sądem, ale teraz domysły te podobno się potwierdzają. Miał on przekupywać urzędników, którzy na jego życzenie otwierali oferty konkurentów przed terminem, w którym oferty zbadane być miały. Dowiedziawszy się o wysokości ofert konkurencyjnych, stawiał niższe warunki i otrzymywał dostawę. W Minden aresztowano bogatego kupca, który od wielu lat był dostawcą dla marynarki niemieckiéj i odwieziono go do Berlina. — Z Drezna donoszą, że na ulicy aresztowano tamże dyrektora muzyki, który pobierał prowizyą od fabrykantów instrumentów muzycznych. Przeciw dwom innym dyrektorom muzyki toczy się podobno już śledztwo.

— *Niemiecką* artyleryą polną zorganizowano z dniem 1 kwietnia r. b., powiększywszy ją i to ze względu na to, że polna artylerya francuzka przewyższa niemiecką. Otóż dowiadują się „Hamb. Nachr.," że ta reorganizacya nie wystarcza, aby artylerya niemiecka dorównała francuzkiéj; dlatego też zapowiadają „Hamb. Nachr." nowe powiększenie polnéj artyleryi niemieckiéj, przyczem będzie głównie chodziło o powiększenie liczby bateryi. Parlament niemiecki ma się tą sprawą zająć na najbliższém posiedzeniu.

ANGLIA.

* *Pomiędzy niemiecką* a angielską prasą toczy sią obecnie żywa polemika z powodu wspólnéj blokady Zanzibaru. Trzeba bezstronnie przyznać, że Anglicy nie okazali się zbyt uprzejmymi dla swego sprzymierzeńca i admirał Freematle, który zasekwestrował parowiec niemiecki dr. Petersa, wiozący broń na odsiecz Emina paszy, pozwala Niemcom przytoczyć ten słynny aksyomat: „Boże, broń mię od mych przyjaciół,

gdyż od nieprzyjaciół sam się obronić potrafię!“ Dzisiaj jest widocznem, że Anglia rozpoczęła wspólną akcyą z Niemcami dla tego jedynie, aby ich kontrolować i nie pozwolić rozgospodarować się w Zanzibarze i w całéj wschodniéj Afryce. Sprawa ta wejdzie dopiero w inną fazę, gdy trybunał morski angielski rozstrzygnie prawność tego sekwestru parowca Neery. W Anglii nikt o słuszności tego kroku nie wątpi. Ale Wielka Brytania postępuje sobie tylko dla tego tak bez ceremonii z wyprawą kolonizacyjną dr Petersa, iż kanclerz niemiecki urzędownie nie bierze téj sprawy do serca. Nie wątpimy, żeby się stan rzeczy i stanowisko, usposobienie prasy angielskiéj zmieniło, gdyby Jowisz berliński zmarszczył swe brwi olimpijskie....

Nieraz już zwracaliśmy w tych łamach uwagę na federacyjny system, łączący kolonie z metropolią i wskazywaliśmy na słabość tego węzła, na rodzące się niebezpieczeństwa oderwania tych lubo owych kolonii od wspólnego organizmu. Właśnie obecnie jedna z takich kwestyi stanęła na porządku dziennym. Zachodnia Australia, która dotąd była kolonią na wpół zależną od korony, zażądała swego całkowitego usamowolnienia, autonomii, takiéj, jaką posiadają inne części stałego lądu Australii. Rząd przychylił się do téj propozycyi i Izba lordów w trzech czytaniach przyjęła prawie bez żadnéj opozycyi bil w tym przedmiocie.

Ale opinia się rozbudziła, „Times“ i inne organa wyświeciły kwestyą i nie ma wątpliwości, że gdy bil ten dostanie się do Izby gmin, całkiem innego dozna przyjęcia.

I dziwić się temu nie można. Zachodnia Australia ma dotąd wszystkiego 43 tysiące mieszkańców, ale kraj cały wynosi nie mniej jak 500,000 mil kwadratowych. Podczas gdy 40 milionów Anglików nie mają dość miejsca na swoich wysepkach, i gdy jedynie dzięki emigracyi do kolonii, mogą na przyszłość przy swéj roli się utrzymać, oddają téj garstce ludzi kraj niezmierzony, dotąd całkiem nieznany, pełen skarbów, gdzieby było miejsce dla dziesiątków milionów przez lat setki, oddają go bezwarunkowo, tak że nic nie przeszkadza, aby obywatele téj kolonii zabronili na przyszłość emigracyi angielskiéj osiedlać się na téj przestrzeni.

Rząd zaawanturował się widocznie w niebaczne zobowiązania i gdy przyjdzie do rozpraw w Izbie gmin, będzie wdzięcznym deputowanym, skoro bil obecny albo całkiem odrzucą, albo zmienią go w kilku zasadniczych punktach. Jeżeli rząd chce nadać samorząd całkowity téj kolonii, to nic nie przeszkadza zakreślić jéj granice, dające swobodę rozrostu garstce jéj mieszkańców, ale resztę tego olbrzymiego terytoryum odebrać jéj i uorganizować w nową kolonią, bezpośrednio należącą do imperyum.

— Kwestya uposażenia dzieci następcy tronu, księcia Walii, została przez komisyą tak rozstrzygniętą, że zamiast uposażyć dzieci, lista cywilna ks. Walii ma być powiększona o 36,000 funtów szterlingów rocznie, coby mu pozwoliło wyposażyć i utrzymywać swoje dzieci. Sprawa ta żywo zajmuje Anglików i na dwóch wielkich bankietach, wydanych w tym tygodniu na cześć lorda Hartingtona i na cześć pana Goschena, ministra skarbu, dały się słyszeć głosy w tym przedmiocie. Przy istnieniu zasady monarchicznéj, nieuniknionem jest utrzymywanie dynastyi ze skarbu narodowego. Anglicy nie oponowali temu nigdy — i dopiéro za obecnych, bezprzykładnie długich rządów, gdzie trzy pokolenia zabezpieczone być potrzebują, powstała trudność. Przeciętna opinia, ta co zatryumfuje, żąda hojnego uposażenia dla monarchy, następcy tronu i jego dzieci, ale chce się ograniczyć do następców w prostéj linii.

BUŁGARYA.

* Wiedeńska gazeta „Reichswehr“ doniosła, że istnieje projekt wysłania do Bułgaryi austryackich instruktorów-oficerów, którzy mają zreorganizować i wyćwiczyć bułgarską milicyą. „Now. Wr.“ utrzymuje, że wiadomość ta, podana przez poważny wojskowy organ austryacki, nie może być traktowaną jako zwyczajna dziennikarska kaczka; ale z drugiéj strony, przypuszczając jéj prawdziwość, uznawałoby się równocześnie możliwość naruszenia traktatu berlińskiego przez rząd austryacki. Wprawdzie nie rzadkie są wypadki wysyłania przez różne rządy swoich oficerów w charakterze instruktorów wojskowych do innych krajów, ale krok ten ze strony Austryi względem Bułgaryi nie może być zdaniem „Nowoje Wremia“ usprawiedliwiony podobnym precedensem.

„W Bułgaryi — objaśnia daléj wzmiankowana gazeta — według jednogłośnéj, jakkolwiek może nie jednakowo szczeréj opinii wszystkich mocarstw, podpisanych na traktacie berlińskim, nie ma legalnego rządu. Żaden z zofijskich samozwańców nie ma prawa, z punktu widzenia międzynarodowego, zwracać się do Wiednia z prośbą o współdziałanie w sprawie reformy bułgarskiéj milicyi. Żądanie tego rodzaju mógłby tylko objawić rząd carogrodzki, który, o ile wiadomo, ani myślał prosić Austryi o coś podobnego. Jeśli istotnie w Bułgaryi pojawią się austryaccy oficerowie, nie tylko posłani tam przez rząd wiedeński, lecz tam przybyli dobrowolnie za pozwoleniem swojéj wojskowéj zwierzchności, to będzie to równało się uznaniu przez Wiedeń legalności samozwańczego rządu zofijskiego — i naruszeniu traktatu berlińskiego, które pociąga za sobą wszelkie następstwa międzynarodowéj natury.

„Ale to dopiero jedna strona kwestyi. Jest tu jeszcze i druga strona, nie mniéj ważna. Wszystko, co się działo w Bułgaryi od chwili zrzeczenia się tronu przez ks. Aleksandra Battenberga, sofijscy samozwańcy objaśniali chęcią uwolnienia kraju od „rosyjskiéj opieki,“ któréj wyrazem w ostatnich czasach była obecność ruskich oficerów — instruktorów w bułgarskiéj armii, zresztą przez nich samych stworzonéj i przez nich podtrzymywanéj na stopie europejskiego, regularnego wojska. Według słów naszych nieprzyjaciół zachodnich, bułgarska milicya dla tego tylko przeszła na stronę sofijskich samozwańców, że ci „uwolnili“ ją od ruskich naczelników. W zastósowaniu do bułgarskich oficerów, którzy nagle z komenderujących plutonem stali się dowódzcami pułków, brygad i dywizyi, owe informacye mogą być prawdziwe. Wszyscy ci świeżo upieczeni kapitanowie, majorzy i pułkownicy, nie rozpaczali bynajmniéj z powodu odjazdu swoich rosyjskich zwierzchników. Gdzież tedy jest pewność, że wszyscy ci wojacy, otrzymawszy nagle wysokie stopnie, nie będą niezadowoleni z powodu pojawienia się austryackich naczelników, powołanych przez sofijskich samozwańców. Bułgarscy pułkownicy i inni oficerowie sztabowi nie będą chyba dziękowali za to ks. Ferdynandowi Koburskiemu, Stambułowowi i innym.“

Wobec tego wszystkiego „Now. Wrem.“ uważa wiadomość „Reichswehru“ za nieprawdziwą i dopatruje się w niéj chęci wyrządzenia nieprzyjemności Rosyi lub skłonienia téj ostatniéj do wymiany myśli w kwestyi bułgarskiéj, co jednakże bynajmniéj nie nastąpi.

W téj saméj sprawie zamieszczamy jeszcze następujący telegram:

Wiedeń, 25 lipca. „Fremdenblatt“ wobec podanéj przez fachowe pismo wojskowe „Reichswehr“ wiadomości, jakoby oficerowie austryaccy, jako instruktorowie, mieli się udać do Bułgaryi, powiada, że w decydujących kołach bułgarskich o zamiarze sprowadzenia oficerów austryackich nic nie wiedzą.

Towarzystwa i Spółki.

Z Berlina donoszą nam, że z powodu coraz więcéj pojawiających się nowych Towarzystw polskich w Berlinie, powzięło tamtejsze „Towarzystwo Przemysłowców“ dwie następujące rezolucye:

„I. *Towarzystwo przemysłowców polskich w Berlinie pochwala w zasadzie zakładanie nowych w Berlinie Towarzystw polskich, skoro tego — jak na krańcach miasta — rzeczywista okaże się potrzeba i skoro nowe towarzystwa, poważny wytknąwszy sobie cel, wybiorą jako kierowników ludzi prawych, znanych i doświadczonych.*

II. *Towarzystwo Przemysłowców Polskich w Berlinie potępia postępowanie tych osób, które nadużywając szlachetnéj firmy Towarzystw dobroczynnych, wyzyskują społeczeństwo polskie w celach osobistych.*“

Sprawozdanie kwartalne z czynności Towarzystwa Polskiego „Nadzieja“ w Hamburgu za czas od 24 marca do 30 czerwca 1889 roku.

Hamburg, 30 czerwca.

Towarzystwo liczyło na początku kwartału 25 członków czynnych. W ciągu ubiegłego kwartału wystąpiło z Towarzystwa w skutek wyjazdu do Prus lub do Ameryki i Anglii 4, wykreślono z powodu nieuczęszczania na zebrania i nieuiszczania się najmniéj z trzech miesięcznych składek 11, a jednego członka wykluczono; przystąpiło zaś do Towarzystwa nowych członków 26, tak, że obecna liczba przedstawia członków 35.

Posiedzenia odbywały się regularnie co tydzień w niedzielę o godzinie 8 wieczorem w sali p. Struve, przy Rynku (Zeughausmarkt nr. 31). Na posiedzeniach radzono nad zakupieniem potrzebnych utensylii, nad wygotowaniem ustaw, których Towarzystwo na początku kwartału jeszcze nie posiadało; miewano odczyty, wspólne pogadanki i rozprawy nad rozmaitemi kwestyami. Odczyty poważniejszéj treści mieli: p. R. Nikulski „O pielgrzymstwie polskiém“ (z Mickiewicza) i p. Stanisław Biedermann „O dawniejszych miłych polskich zwyczajach i obyczajach i o polskiéj gościnności.“

Na chlubę zaś członków w ogóle przyznać trzeba, że nie oglądając się na nikogo, sami pouczające a nieraz i treściwe odczyty jeszcze w innych przedmiotach miewali.

Zarząd odbył w ubiegłym kwartale 8, a Towarzystwo razem z zarządem 12 posiedzeń.

W łonie Towarzystwa zawiązało się od kilku tygodni „Kółko śpiewu“, które podczas pory letniéj zostaje w zawieszeniu.

Staraniem niektórych członków powstała łączność pomiędzy Towarzystwem Polskiem „Nadzieja“ i tutejszém czeskiem „Svornost“, które nawzajem się odwiedzają. W wieczorku Towarzystwa dnia 18 maja r. b. wzięło udział także kilku członków z Towarzystwa czeskiego. a 2 czerwca r. b. oba Towarzystwa urządziły wspólną wycieczkę do Szulau nad Elbą.

Wreszcie w niedzielę, dnia 23 czerwca, odwiedziło Towarzystwo na życzenie naszego rodaka p. Wł. Szynkowskiego tu ztąd, wspólnie z nim i jego familią grób jego żony, a naszéj rodaczki, Maryanny Szynkowskiéj z Jarmuszkiewiczów, na cmentarzu hamburskim w Ohlsdorfie. Pan Szynkowski wystawił bowiem nad grobem swéj nieodżałowanéj żony pomnik kamienny z płytą marmurową, na któréj wyryty jest polski napis. Jest to pierwszy nagrobek polski, który stanął na cmentarzu hamburskim. Nad grobem odśpiewaliśmy pieśni kościelne: „Witaj Królowa“, „Kto się w opiekę“ i „Dobra noc głowo święta“ i pomodliliśmy się za spokój duszy ś. p. rodaczki naszéj.

Nadto zwiedziło kilku członków Towarzystwa w czerwcu tutejszą wystawę przemysłowo-procederową, która otwartą będzie do 15 września r. b.

Biblioteka Towarzystwa liczyła na początku kwartału 52 dzieła w 56 tomach, a obecnie liczy 90 dzieł w 98 tomach, pomiędzy któremi znajduje się kilkanaście dzieł podarowanych przez Czytelnię Ludową w Poznaniu, oraz pp. Krygiera, profesora w Warszawie, i Nikulskiego w Hamburgu.

Z pism abonuje Towarzystwo „Orędownik“, który jest organem. Oprócz tego przesyłają Towarzystwu rodacy do Hamburga „Dziennik Poznański“ i „Gońca Wielkopolskiego.“ Daléj przesyła nam redakcya „Kraju“ z Petersburga bezpłatnie co tydzień swe pismo z przeglądem literackim. Towarzystwo składa tedy wszystkim Szanownym Ofiarodawcom książek i pism wymienionych na tém miejscu jak najserdeczniejsze podziękowanie staropolskiém „Bóg zapłać.“

Za inicyatywą p. Nikulskiego zaprowadzono w Towarzystwie oznaki „Sokół“, któremi członkowie podczas posiedzeń odznaczają się.

W kasie jest obecnie 52 m. 27 fen.

Zarząd składał się z następujących panów: R. Nikulskiego, prezesa, J. Stępkowskiego, wiceprezesa, Stanisława Biedermanna, sekretarza, J. Rumfeldta, zastępcy, Wacława Krygiera, bibliotekarza, Władysława Pelmana, zastępcy.

Z powodu wyjazdu niektórych członków zarządu obrano na walnem zebraniu, w dniu 30 czerwca r. b. nowy zarząd, w którego skład wchodzą następujący panowie: Władysław Szynkowski, prezes, Maryan Burkert, wiceprezes, Stanisław Biedermann, sekretarz, Józef Majewski, zastępca, Aleksy Szynkowski, skarbnik, Maksymilian Rogaczewski, zastępca, Leon Grudowski, bibliotekarz, Kazimierz Kawczyński, zastępca. Posiedzenia odbywają się o zwykłéj godzinie w dotychczasowym lokalu Towarzystwa przy Rynku (Zeughausmarkt 31).

Bilans Banku Włościańskiego

z końca czerwca 1889.

	Sumy obrotowe. Winien.	Sumy obrotowe. Ma.	Saldo. Winien.	Saldo. Ma.
Rach. kapitału zakładowego[1])	— —	600000 —	— —	600000 —
„ akcyi rezerwowanych	28200 —	— —	28200 —	— —
„ funduszu rezerwowego	— —	68658 —	— —	68658 —
„ delcredere	— —	129750 —	— —	129750 —
„ hipotek	475386 57	26280 —	449106 57	— —
„ fund. amortyzacyjnego	— —	196 59	— —	196 59
„ depozytów A.[2]) wyp. 3 d.	1470741 93	2624417 81	— —	1153675 88
„ depozytów B.[2]) wyp. 3 m.	85977 85	109177 30	— —	23199 45
„ depozytów C.[2]) wyp. 6 m.	111276 39	633083 25	— —	521806 86
„ weksli w portef.	1914219 70	1727741 96	186477 74	— —
„ weksli redyskontow.	1104771 19	560357 41	544413 78	— —
„ różnych debit. i kredyt.	7049539 53	6915971 69	569925 15	436357 31
„ pożyczek lombard.	555880 57	295564 45	260316 12	— —
„ efektów[3])	3967770 80	2461410 36	1506260 44	— —
„ kaucyi	2566 60	8848 70	— —	6282 10
„ nieruchomości	6817 05	306 50	6560 55	— —
„ procentów	29178 —	75761 84	— —	46583 84
„ prowizyi	638 10	8561 84	— —	7923 74
„ ruchomości	2019 50	— —	2019 50	— —
„ kosztów handlowych	9097 29	633 38	8463 91	— —
„ zysków i strat	61500 —	61500 —	— —	— —
„ papierów wart. dep.	4673638 49	1392980 92	3280657 57	— —
„ obliga z weks. i z pap. wart. dep.	2004620 26	5829691 61	— —	3825071 35
„ dywidendy za r. 1884 (7 1/3 %)	22 —	286 —	— —	264 —
„ „ za r. 1885 (7 1/3 %)	44 —	440 —	— —	396 —
„ „ za r. 1886 (7 1/3 %)	154 —	704 —	— —	550 —
„ „ za r. 1887 (7 2/3 %)	506 —	1518 —	— —	1012 —
„ „ za r. 1888 (8 %)	6690 —	48000 —	— —	41400 —
„ tantyemy	5240 —	6000 —	— —	760 —
„ kasy[4])	12898716 90	12877331 11	21385 79	— —
Suma	36465172 72	36465172 72	6863887 12	6863887 12

[1]) Akcye Banku Włościańskiego można kupować i sprzedawać za bezpłatném pośrednictwem tego Banku. Teraz są one do nabycia po 135%.

[2]) Kapitały przynoszące deponentom stósownie do warunków wypowiedzenia od 3% do 3 1/2 procent.

[3]) Listy zastawne poznańskie, pruskie, polskie, rosyjskie, listy rentowe, likwidacyjne; obligacye powiatowe; pożyczki państwowe, losy, kupony itd.

[4]) Prócz gotówki w niemieckiéj walucie banknoty rosyjskie, austryackie, francuskie i monety zagraniczne.

Poznań, w lipcu 1889.

Bank Włościański.

Dr. Buski.

Kronika
miejscowa, prowincyonalna i zagraniczna.

Poznań, sobota 27 lipca.

* **Doniesienia urzędowe.** Król nadał: sekretarzowi stanu w urzędzie skarbu, rzeczyw. tajnemu radzcy baronowi Maltzahn-Gültz order czerw. orła III klasy z wstęgą; pastorowi Lieber w Arnshagen w powiecie stołupiańskim order czerw. orła IV klasy. — Pułkownikowi Bojanowskiemu, komendantowi westfalskiego batalionu strzelców nr. 7 pozwolił król nosić krzyż honorowy II klasy orderu domowego księstwa Lippe.

* **Ks. Beisert**, syn nauczyciela z Winiar pod Poznaniem, odprawi jutro swoje prymicye w kościele św. Wojciecha.

* **Zwyczajne zebranie** Towarzystwa Rzemieślników Polskich w Poznaniu odbędzie się w poniedziałek dnia 29 b. m. punktualnie o godzinie 8 1/2 wieczorem na sali p. B. Knolla przy ulicy Wrocławskiéj nr. 18. Na porządku dziennym odczyt członka p. Faralewskiego: „O Litwie“. Jak najliczniejszy udział Szanownych członków pożądany. Zarząd.

* **Jerzyce.** Zwyczajne zebranie Towarzystwa Przemysłowców w Jerzycach odbędzie się w przyszły poniedziałek dnia 29 b. m. punktualnie o godzinie 8 1/2 wieczorem na sali p. Wendlanda. Na posiedzeniu tém będzie miał odczyt p. Józef Chociszewski na temat: „Przemysł i handel w Czechach“. O ile nam wiadomo, będzie to bardzo ciekawy i zajmujący wykład, dla tego byłoby pożądaném ażeby o ile możności wszyscy członkowie nań przybyli. Goście będą mile widziani. Zarząd.

* **Tutejszy** cech piekarski odbył przedwczoraj na Strzelnicy doroczną zabawę, przypadającą w dzień św. Anny. Oprócz wspólnéj kolacyi, był koncert i tańce.

* **Samobójstwo.** Przedwczoraj po południu przerżnął sobie gardło szewc G. na Grobli mieszkający. Nieszczęśliwy od pewnego czasu stał się skrytym, małomównym, widocznie cierpiał na melancholią. Samobójstwa dokonał w przytomności dwóch czeladników, siedzących z nim razem przy warsztacie, a popełnił je tak szybko i niespodzianie, że czeladnicy ani się spostrzegli, gdy G. nożem sobie gardło przerżnął.

* **Zwolnieni** od podatku gruntowego lub zniżeni w téj opłacie na rok lub na czas dłuższy mogą być ci, którzy przez powódź tegoroczną ucierpieli. Na mocy ustawy z dnia 15 kwietnia r. b. nakazał minister skarbu władzom prowincyonalnym, aby tego rodzaju wnioski zbadali a potém je do ministerstwa odesłali. Interesenci, chcący korzystać z tego przepisu prawnego, pozwalającego na uwolnienie od podatku gruntowego lub zniżenie go na rok lub na dłuższy czas, winni udać się do landrata w swoim powiecie z piśmiennym wnioskiem.

* **Związek** niemieckich balbierzy, fryzyerów i perukarzy obejmował w roku zeszłym 278 cechów z 7846 członkami, 5317 pomocnikami, 4292 uczniami, razem **17,455** osób. W roku bieżącym obejmuje związek 24 Stowarzyszeń obwodowych z 280 cechami, 8086 majstrami, 5840 pomocnikami, 5604 uczniami, razem osób 19,540 członków. Związek poznański liczy 6 cechów, 120 majstrów, 77 pomocników, 182 uczniów, razem 379 członków oraz 3 szkoły fachowe w Poznaniu, Ostrowie i Krotoszynie. Związek obwodowy bydgoski ma 5 cechów, 126 majstrów, 61 pomocników, 114 uczniów, razem 302 członków i dwie szkoły fachowe w Bydgoszczy i Pile. Na odbytym tutaj w tych dniach zjeździe tego związku uchwalono: 1) prosić rządu o ustanowienie ogólnéj minimalnéj ceny za golenie, fryzowanie itd.; 2) prosić rządu o zwolnienie ze szkół uzupełniających tych uczniów golarskich, którzy chodzą do szkół fachowych. Odrzucono wniosek p. Zawadzkiego, który żądał, aby zjazdy związku odbywały się tylko co 2 lata, a nie co rok — i postanowiono przyszły zjazd związku odbyć w Monachium, dokąd pewnie ani p. Zawadzki, ani jego koledzy z Wielkopolski nie pojadą.

* **Szamotuły.** Do tutejszego cechu kowali i kołodziejów należą następujące miejscowości z powiatu szamotulskiego: Szamotuły miasto, Szamotuły dominium, Ottorowo, Gałowo, Kaźmierz, Małe Sokolniki, Lipnica, Szczuczyn, Śmiłowo, Piotrówko, Wielkie Sokolniki, Kąsinowo, Gonsawy, Mały Gaj, Baborówko, Brodziszewo, Przyborówko, Kempa, Jastrowo, Myszkowo, Chlewicz, Szczepankowo, Kiączyn, Freithal(!) i Wierzchaczewo; z powiatu obornickiego należą: Popówko, Górka, Sycyn i Jaryszewo a z zachodnio-poznańskiego powiatu: Pamiątkowo, Mrowin i Witołdzin. Magistrat w Szamotułach dzierży władzę nadzorczą nad tym cechem.

* **Ślub.** Zeszłego czwartku pobłogosławiony został w kościele parafialnym w Strzelnie związek małżeński pomiędzy panem Mieczysławem Kierskim, rządzcą dóbr Nieświastowice a panną Florentyną Wasielewską ze Strzelna.

* **Inowrocław.** Dnia 25 b. m. został landrat p. Oertzen przez rejenc. radzcę depart. Banke z Bydgoszczy w urząd wprowadzony.

* **Agentura pocztowa** będzie od 1 sierpnia r. b. w Grzywnie pod Chełmżą.

* **Bydgoszcz.** Tutejsze Towarzystwo śpiewu św. Cecylii przy kościele farnym urządza w niedzielę dnia 28 b. m. w Strzelnicy zabawę latową, w któréj program wchodzą: koncert instrumentalny, śpiewy, rozmaite gry i zabawa z tańcami. Początek o godzinie 5téj po południu. O liczny udział prosi Zarząd.

* **Kcynia.** Na jarmarku remontów (24 b. m.) zakupiono 54 konie, z których 16 było z Kcyni, a 38 z Grocholina.

* **Chełmińska dyecezya.** Wedle urzędowego obliczenia zostało na pierwszéj tegorocznéj podróży wizytacyjnéj naszego Arcypasterza wybierzmowanych: w Jabłonowie 908 osób, w Lembargu 1396 osób, w Nieżywięciu 1465, w Brodnicy 4027, w Radoszkach 1564 i w Lidzbarku 3817 osób.

* **Pruszcz** pod Gdańskiem. Tutejsza cukrownia płaci akcyonaryuszom 4 1/2 procent dywidendy za przeszły rok obrachunkowy.

* **Z Tucholskich Borów** donoszą, że len udał się w tym roku dobrze. O lnie słyszy się teraz tak mało, że warto zaprawdę zapisać okolicę, w któréj jeszcze len sieją, przędą i płótno robią. Przywrócenie tego przemysłu domowego coraz potrzebniejsze i mogłoby mieć znakomity wpływ tak na dochody, zdrowotność, moralność jak i oświatę ludności wiejskiéj.

* **W Kiszporku** postanowiła Spółka pożyczkowa pozostać i nadal przy nieograniczonéj odpowiedzialności solidarnéj.

* **Z Osieczek**, na kresach ziemi Michałowskiéj, piszą: „U nas stósunki kościelne, chwała Bogu, się naprawiły, gdy przywrócono przewodnictwo w dozorach kościelnych proboszczom i gdyśmy z łaski Bożéj dostali dobrego pasterza — lecz źle u nas, bardzo źle na polu ekonomicznem. Z lekkiém sercem pozbywają się nasi ziemi skropionéj potém ojców naszych i jeden po drugim ustępuje z własnéj zagrody, ciesząc się, że dostali do kieszeni trochę pieniędzy. Nic tu nie słychać o działaniu urzędowéj kolonizacyi niemieckiéj, rezydującéj w Poznaniu, a przecież niemiecka kolonizacya kwitnie tu w najlepsze. Niedawno temu największe gospodarstwo — mały folwark p. Rozwadowskiego — przeszedł w ręce niemieckiego banku z Wąbrzeźna. Krótko potém sprzedał młody p. Gołębiewski swe miejsce nie naszemu. Obecnie dochodzą nas posłuchy, że p. K. i p. O. prowadzą układy w celu wyzucia się z swoich pięknych gospodarstw. Za jakie kilka lat to chyba z latarnią trzeba będzie szukać katolika i Polaka gospodarza w Osieczku i Piwnicach, gdzie już i tak nasi są w mniejszości. Niestety, za naszych czasów nie uchodzi bynajmniéj za coś zdrożnego pozbycie się ojcowizny!“

* **Kleptomania.** Jakkolwiek wielu lekarzy zakwestyonowało w ostatnich czasach istnienie chorobliwéj skłonności do kradzieży czyli t. zw. „kleptomanii“, przecież nie brak coraz to nowych dowodów, iż nieszczęsne to usposobienie dotyka niektórych ludzi. W tych dniach przed jednym z sądów w Berlinie zasiadł właśnie na ławie oskarżonych niejaki B., majster krawiecki, człowiek zamożny, porządny, dobry mąż i dobry ojciec rodziny, pociągnięty do odpowiedzialności za kradzież dziesięciu chustek do nosa, któréj dopuścił się w maju, w dniu przyjazdu króla włoskiego do Berlina. Mianowicie policyant schwytał go właśnie w chwili, gdy w natłoku sięgał do kieszeni jednego z sąsiadów, a po odprowadzeniu do bióra policyi okazało się, iż B. miał przy sobie dziesięć sztuk chustek do nosa z najrozmaitszemi znakami. Oskarżony tłómaczył się chorobliwym pociągiem do kradzieży. Oświadczył on, iż już przed sześciu laty ujęty był na jednéj z wystaw na takiéj saméj kradzieży i pociągany do odpowiedzialności. Postanowił odtąd nigdy nie wychodzić na ulicę inaczéj, jak tylko w towarzystwie żony, przyjaciela lub jednego ze swych pracowników, których zadaniem było czuwać nad jego postępkami w drodze i odwodzić go od kradzieży kieszonkowych. Udawało się to najzupełniéj i B. miał spokój przez lat parę. Na nieszczęście, w dzień przyjazdu króla włoskiego odstąpił od tego zwyczaju, wyszedł sam z domu, wmieszał się w tłum i po chwili dziesięć chustek cudzych znalazło się w jego kieszeniach. Chorobliwe to usposobienie występuje tylko wówczas, gdy B. w tłumie się znajdzie. Nic nie pomagają uwagi, jakie sam sobie czyni; uczuwa pot na całem ciele, dreszcze, zawrót głowy i niepohamowaną chęć sięgnięcia do kieszeni stojącego przed nim sąsiada. Musi wówczas skraść cudzą chustkę, choćby wiedział, że nie jeden, ale dziesięciu policyantów na niego patrzy. Przed paru laty, po pierwszem przychwyceniu na kradzieży, za które sąd go wówczas uwolnił, udał się do „domu zdrowia“ w Schönebergu pod Berlinem. Przebywał tam kuracyę wodną, która, o ile się zdawało, bardzo dobrze na jego zdrowie wpłynęła; tymczasem w roku bieżącym nieszczęsna słabość odezwała się znowu. Wszystkie podane przez oskarżonego szczegóły okazały się prawdziwemi, w sądzie bowiem stanął jako świadek dr. Katz, który obwinionego miał w kuracyi przez czas dłuższy. Lekarz ten

ednak oświadczył, iż nie wierzy w „kleptomanię“ wrodzoną; przypuszcza natomiast, iż mózg obwinionego mógł doznać pewnego wstrząśnienia wskutek choroby, jaką B. przebywał w młodości i podczas której okazała się potrzeba używania bardzo silnie działających środków lekarskich. Ze zdaniem tém zgodził się lekarz sądowy, przywołany jako ekspert. Oskarżony ze łzami w oczach prosił o uniewinnienie, przyrzekając nie wychodzić nigdy na ulicę bez towarzystwa swoich krewnych lub przyjaciół. Sąd przychylił się do prośby biedaka i obdarzył go wolnością.

* **Astronomiczny zegar**, oznaczający czas aż do 10,000 roku, będzie od 15 sierpnia wystawiony przez kilka dni w Frankfurcie nad Menem. Ten zegar oznacza sekundy, minuty, godziny, dni tygodnia, dni miesiąca i lata; nadto pory roku, obrót ziemi około osi, zmiany księżyca i t. p. Na 17 tablicach jest oznaczony czas w Berlinie, Pradze, Rydze, Kairo, Wiedniu, Tyflisie, Nowymjorku i t. d. Zegar ten ma wartość 35,000 mk.

* **Każdy z 80 delegatów** niemieckiéj socyalnéj demokracyi, którzy brali udział w kongresie socyalistów w Paryżu, otrzymał na podróż 308 franków czyli 250 marek, co czyni 20,000 marek. Oprócz tego ofiarowano na pozostałe rodziny ofiar z St. Etienne 1000 fr. Znaczne te sumy złożyli socyaliści niemieccy fenygowemi składkami.

* **Kalendarz.** Jutro w niedzielę dnia 28go lipca św. Botwida m.

Wschód słońca o godzinie 4 minut 15. Zachód o godzinie 7 minut 56

Pojutrze dnia 29go lipca św. Marty p.

Wschód słońca o godzinie 4 minut 16. Zachód o godzinie 7 minut 55

Wiadomości literackie i artystyczne.

* **Wieczorów Rodzinnych**, tygodnika ilustrowanego dla dzieci nr. 30 wyszedł z druku i zawiera: Niezwykły sposób krajania jabłek (z drzew.). — Najnowsza powieść Deotymy (ciąg dalszy). — Gołąbka, wiersz przez Sewerynę Duchińską. — Kościół w Tomsku (z drzew.). — List z wystawy paryskiéj. — Bajeczki Mickiewicza. — Wspomnienia młodego wędrowca z podróży naokoło świata (ciąg dalszy). — Łamigłówki i rozwiązania. — Skrzynka do listów.

Dodatek: Henryś i Helenka (z drzew.), — Synek leśniczego, opisała Gosposia z nad Warty. — Chłopiec i muszka, wiersz przez Helenę Bojarską. — Krowa za dziesięć jajek. — Dzień swobody, powiastka przez Maryą Brühlową (ciąg dalszy). — Łamigłówka i rozwiązanie. — Skrzynka do listów.

Dodatek książkowy: Goście ciotki Klotyldy przez Mrs. Molesworth, przełożyła z angielskiego T. P.

Przybyli do Poznania.

Poznań, 26 lipca.

LUZIŃSKIEGO HOTEL FRANCUZKI.

Pani Duszyńska z Torunia, Skórzewski z Rososzycy, dr. Bieliński z Królestwa, Richter z Lipska, Kromaszewski z Warszawy, Stępkowski z bratem z Warszawy, Wolski z Warszawy, Portaszewski z Galicyi, Schubert z Berlina, Polker z Wrocławia, Fechner z Torunia.

KAMIEŃSKIEGO HOTEL BERLIŃSKI.

Jarochowski z Małych Sokolnik, profesor Lindner z Krotoszyna, Krajewicz ze Sremu, Jack z Wielenia, Marszał z Witosławia, Wlazłowski z Potulic, Gutsch z Wielkiego Rybna, Blachowski ze Szamotuł, Hoffmann z Wrocławia.

(5) # LOTERYA.

(Bez gwarancyi.)

Berlin, dnia 25 lipca.

Przy dalszém dziś przedpołudniowém ciągnieniu czwartéj klasy 180 król. pruskiéj loteryi klasowéj padły następujące wygrane:

(Numera, przy których wygrana nie oznaczona w nawiasach, wygrywają 210 marek).

121 66 240 380 489 (1500) 511 610 711 **1**127 90 287 331 39 48 67 470 537 40 728 35 65 848 (300) 79 82 **2**016 26 62 73 118 54 226 41 85 666 861 **3**005 163 68 277 434 72 812 **4**072 99 108 281 336 44 57 65 420 (1500) 94 683 790 96 823 32 70 **5**034 125 239 418 56 554 747 841 923 (1500) **6**006 (500) 249 407 14 (500) 632 727 39 883 963 **7**034 276 403 737 **8**033 99 103 217 35 491 590 629 77 849 **9**138 228 44 446 97 963.

10023 34 183 233 48 313 (500) 41 483 (500) 792 929 **11**394 466 556 808 37 **12**013 99 142 72 236 593 632 74 79 784 880 (1500) 92 **13**192 310 (3000) 475 80 81 681 942 **14**225 406 754 84 804 916 28 (3000) **15**089 113 28 34 364 (300) 97 415 38 (5000) 57 637 69 792 840 951 **16**009 257 302 87 424 (3000) 28 (500) 30 77 727 97 935 40 **17**031 188 220 54 82 315 16 484 503 90 779 999 **18**213 305 50 425 720 49 93 842 45 (300) 62 (3000) 962 **19**044 137 230 318 63 624 (300) 815.

20045 86 135 262 378 503 743 929 35 5[illegible] **21**090 364 409 22 86 614 742 832 [illegible](3000) 91 **22**996 99 111 72 274 (300) 94 373 500 53 646 (5000) 76 753 96 913 (3000) **23**073 75 96 305 464 68 517 28 761 69 (500) 721 913 **24**022 32 121 71 332 411 (300) 26 28 65 74 81 529 42 95 669 885 926 **25**090 97 101 (3000) 17 247 352 65 471 84 97 625 40 793 901 30 (500) 44 92 **26**028 119 655 73 733 62 843 908 88 **27**015 256 679 (309) 89 823 79 92 982 (1500) **28**196 345 55 63 493 635 56 78 97 (3000) 737 801 2 4 (3000) 28 64 970 83 **29**116 46 (300) 47 243 49 (300) 378 505 689 91 728 929 67.

30003 4 (300) 41 199 248 (1500) 381 428 29 581 637 720 90 **31**046 68 72 79 140 98 255 (500) 82 473 510 48 758 875 (300) 989 (300) **32**018 174 303 26 446 668 749 53 813 25 903 41 54 **33**056 116 51 302 39 596 604 96 871 (3000) **34**012 98 311 441 92 612 75 80 733 931 **35**022 (1500) 75 184 796 849 913 **36**009 199 265 316 404 (3000) 23 718 **37**081 91 98 109 366 503 63 (300) 706 10 24 907 **38**265 305 91 410 576 661 906 **39**001 113 344 425 735 904 19 74 89.

40099 114 335 541 46 92 687 96 841 **41**073 154 (500) 67 83 273 322 80 563 915 **42**132 212 454 57 514 44 84 628 768 895 914 89 96 **43**143 510 699 779 894 **44**025 81 260 334 548 50 (300) **45**042 258 (300) 300 1 476 554 79 640 44 726 893 954 **46**086 213 15 523 720 834 64 **47**123 337 519 623 51 786 931 **48**035 201 322 (5000) 47 (300 000) 456 79 607 839 64 (3000) 969 **49**075 237 82 394 525 53 63 637 41 701 78 82 85 855 943 48 96.

50165 206 380 532 70 88 739 **51**017 42 202 60 61 534 622 55 776 62 (300) 871 (300) 996 **52**041 232 360 (3000) 67 526 50 99 888 65 912 91 **53**166 327 (500) 579 603 884 957 82 **54**040 (500) 108 (1500) 278 304 19 50 64 467 537 754 78 95 928 56 **55**122 221 321 27 (300) 43 708 66 876 999 **56**068 267 87 320 35 92 512 46 607 30 857 901 16 55 58 **57**018 41 360 402 28 79 80 548 691 810 44 (300) **58**059 179 318 82 87 406 617 (1500) 798 807 93 932 77 **59**044 117 242 590 609 27 62 723 38 812 41 71 993.

60120 55 76 224 (300) 85 353 66 532 635 68 83 842 77 **61**019 91 204 73 494 526 729 962 **62**013 103 61 262 341 82 512 33 670 730 847 905 94 **63**040 90 206 38 (1500) 62 (300) 70 89 (3000) 99 351 480 534 821 971 **64**077 96 223 342 418 511 85 709 871 89 **65**016 43 89 114 (1500) 226 56 397 461 531 74 794 964 93 **66**016 308 37 588 779 813 54 70 92 971 94 97 **67**026 41 166 217 408 33 83 626 33 73 734 64 827 85 947 **68**111 89 2 3 329 (3000) 468 698 743 817 992 **69**284 437 96 552 867.

70162 316 51 52 457 (3000) 58 565 80 90 (1500) 92 629 **71**215 91 95 371 449 513 615 738 58 96 903 7 80 **72**148 211 341 410 630 82 85 713 (3000) 62 808 (3000) 950 (300) **73**194 216 417 83 509 755 67 95 928 57 **74**015 (300) 357 459 92 559 88 95 (500) 723 39 983 (500) **75**080 109 56 275 440 73 509 690 729 45 98 922 **76**067 115 285 339 43 555 730 52 832 55 **77**037 165 267 68 (500) 401 (1500) 30 529 856 928 73 (500) **78**094 124 239 94 415 515 634 770 90 888 (500) 942 **79**020 97 237 40 319 412 51 540 49 54 739 33 54 57 810.

80001 120 317 445 518 660 731 92 **81**011 50 55 158 229 (300) 412 26 68 542 59 646 751 883 94 **82**089 96 (500) 194 232 44 74 79 98 337 506 79 625 82 90 817 992 **83**287 309 59 424 519 93 662 75 708 43 823 913 15 **84**066 121 245 (500) 98 (300) 504 642 781 **85**142 48 428 65 (3000) 525 94 627 74 704 (3000) 25 37 831 67 945 71 **86**178 261 353 84 (500) 430 521 22 (300) 60 628 745 60 883 957 67 86 **87**132 298 328 63 483 90 538 732 53 (1500) 844 78 929 31 **88**061 168 214 59 (3000) 427 (500) 535 55 63 66 93 614 714 18 46 845 **89**022 68 125 209 (3000) 344 60 418 666 900.

90060 95 94 163 (3000) 417 46 507 684 718 49 858 **91**018 73 389 563 99 646 741 47 833 97 (300) **92**103 54 70 87 97 395 540 659 888 957 73 99 **93**025 104 255 90 383 87 675 714 18 845 (500) 83 972 88 **94**158 (3000) 446 600 61 96 807 920 27 49 **95**033 513 17 643 750 930 **96**154 301 (300) 79 495 509 (3000) 40 64 705 **97**041 146 (300) 88 348 66 494 582 605 75 **98**054 133 226 72 92 612 18 706 **99**345 480 521 774 854 (500) 914 38.

100190 238 312 16 25 99 449 75 531 96 742 913 **101**013 209 61 346 434 548 64 (300) 966 80 **102**399 634 841 903 26 69 **103**195 314 514 (1500) 77 (500) 632 72 957 **104**042 48 62 77 (1500) 237 77 81 341 57 450 555 641 795 **105**023 33 127 (500) 365 86 572 640 706 841 48 938 71 80 **106**071 (3000) 141 237 74 304 421 550 620 713 15 35 802 932 **107**100 21 229 358 91 424 558 97 634 760 78 99 961 67 **108**184 204 15 27 44 318 23 44 655 68 73 707 (1500) 37 **109**148 345 434 676 88 771 870 917 47 (300) 78 97.

110212 (300) 92 325 798 634 58 69 825 (500) 35 918 **111**052 56 64 116 411 76 604 53 69 **112**226 (1500) 442 650 796 888 94 927 **113**026 86 87 208 386 544 555 895 **114**012 45 (300) 179 369 466 84 504 13 18 47 83 664 776 88 834 39 929 **115**007 137 213 73 420-592 **116**080 197 210 372 436 42 584 605 49 728 40 862 922 **117**007 32 33 38 68 133 76 82 94 337 64 483 528 820 48 90 979 **118**017 75 205 47 310 529 50 633 756 831 52 905 49 **119**048 325 659 713 19 25 45 46 56 89 852 915 22.

120037 (1500) 64 113 26 36 205 356 435 510 36 85 (500) 605 27 712 (500) 31 887 986 **121**287 495 97 522 657 (500) 737 857 942 **122**082 112 (500) 55 63 258 61 398 446 68 524 36 765 802 69 **123**043 294 580 92 616 (3000) 59 712 77 903 **124**013 72 194 245 317 59 77 463 81 91 552 609 938 95 **125**379 400 673 971 **126**175 237 80 394 507 743 **127**015 171 274 89 459 504 819 97 948 59 89 **128**032 132 (300) 58 433 507 762 72 801 47 563 (300) **129**017 (500) 106 11 (500) 45 328 98 689 709 835 992.

130023 79 260 (1500) 360 (300) 453 80 543 708 881 (1500) **131**107 91 311 35 450 78 654 66 801 25 **132**099 (3000) 368 81 570 714 58 92 936 **133**132 356 609 **134**014 126 28 369 470 71 81 972 (500) **135**537 615 50 756 **136**469 556 696 816 **137**218 (3000) 452 530 (500) 602 18 966 **138**007 410 509 10 20 715 (300) **139**009 132 85 86 233 82 480 615 35 50 753 71 86 896 961 68.

140015 103 269 416 744 (1500) 816 955 **141**025 42 272 330 43 44 410 75 611 63 746 60 818 32 917 **142**036 (500) 72 231 84 568 635 69 98 739 **143**033 65 82 248 83 96 320 473 533 601 (500) 11 (500) 93 779 875 **144**092 (300) 154 86 240 327 34 81 (1500) 576 632 70 723 46 943 93 **145**251 75 85 96 419 40 87 580 973 729 59 869 16 (3000) 938 56 **146**023 43 520 609 56 837 982 95 **147**028 47 50 53 242 63 311 543 94 623 65 746 859 94 (500) 933 **148**020 166 77 265 428 593 607 13 31 992 **149**207 67 312 13 (300) 70 81 98 515 23 90 97 696 746 75 865 974.

150050 69 127 39 (300) 229 36 61 580 51 (500) 66 78 612 831 55 959 61 72 **151**231 (1500) 341 88 573 703 892 937 **152**097 129 210 261 440 89 518 646 910 **153**021 78 94 174 (300) 423 661 986 **154**223 31 99 892 499 744 57 844 95 917 26 **155**097 224 419 26 32 68 559 (300) 84 658 67 81 91 721 59 808 **156**001 12 (3000) 74 144 425 92 664 704 77 (500) **157**002 82 123 26 58 349 (500) 534 88 614 28 761 87 823 60 (300) 932 (500) 38 76 (3000) **158**057 72 457 90 606 963 **159**122 (500) 33 243 331 38 428 36 77 56 706 840 43 92 932.

160297 402 515 612 39 (3000) 43 92 920 (500) 97 **161**058 87 473 558 738 868 942 **162**006 294 505 57 (1500) 745 888 89 **163**053 128 42 281 474 90 561 91 609 61 731 69 85 929 **164**173 94 231 52 68 365 98 643 50 65 736 (500) 89 929 86 **165**316 446 749 805 978 **166**073 262 417 679 81 934 **167**023 137 211 43 96 460 83 617 735 872 **168**001 2 9 98 174 93 392 (300) 538 50 (1500) 609 702 15 19 **169**154 89 361 80 83 463 79 616 51 90 729 52 920 31 78 92.

170035 312 22 38 425 65 629 (3000) 892 932 73 94 **171**058 117 37 280 407 29 596 675 708 32 812 36 50 912 **172**267 335 411 30 43 86 [illegible]20 833 **173**084 132 35 547 683 812 56 **174**148 73 222 27 63 (1500) 87 (3000) 404 49 93 564 82 790 91 883 912 45 (3000) 53 **175**222 63 302 76 678 893 934 **176**032 57 84 208 34 352 89 478 701 81 853 63 96 941 **177**259 508 91 686 704 845 922 **178**065 128 72 233 83 355 57 518 703 83 **179**035 72 181 412 527 32 47 56 614.

180080 456 611 777 804 64 922 46 **181**030 58 116 32 99 (500) 206 26 482 90 598 712 85 862 73 939 68 83 **182**121 245 454 810 48 96 999 **183**511 827 76 (300) **184**025 (3000) 541 783 893 924 (3000) 62 75 **185**101 51 298 433 61 70 785 86 835 76 966 **186**127 54 93 253 58 362 420 (1500) 25 635 733 800 921 46 **187**195 321 26 34 519 642 733 87 879 950 **188**258 76 306 (300) 30 523 57 71 641 73 766 68 **189**146 79 366 92 461 588.

(6) Berlin, 25 lipca.

Przy dalszém dziś ciągnieniu popołudniowém padły następujące wygrane:

99 116 52 312 35 92 446 68 501 (500) 761 892 1006 56 68 676 90 782 (300) 815 931 **2**259 617 69 715 32 (3000) 841 70 97 **3**128 269 425 510 662 73 718 29 83 970 **4**172 263 305 67 500 621 66 729 54 **5**134 76 244 81 351 64 455 594 606 (10000) 20 (300) 85 700 832 63 68 905 **6**173 698 704 75 812 **7**219 (500) 510 72 804 (3 00) 911 37 8022 41 (50000) 257 343 (300) 50 414 30 81 (300) 662 75 95 719 53 99 897 **9**186 (3000) 241 98 506 92 508 616 94 727 905.

10045 70 118 69 (300) 252 366 467 544 724 31 67 840 93 **11**235 388 415 (500) 519 85 612 34 77 724 80 849 901 **12**043 60 87 219 (1500) 24 427 523 613 38 69 715 **13**152 (500) 68 307 497 595 820 93 (1500) 957 (500) **14**068 (5000) 88 259 71 361 762 68 (300) 814 57 985 **15**039 75 150 211 91 458 683 714 (500) 960 **16**167 228 361 70 434 95 550 653 825 997 **17**024 60 338 55 415 39 669 70 74 727 43 55 76 882 907 48 79 **18**071 107 62 208 9 87 302 36 426 569 98 613 801 11 30 (500) 34 943 53 65 (500) **19**074 332 43 67 491 726 897.

20044 112 48 53 283 348 525 94 647 710 32 861 64 71 80 969 **21**106 16 (3000) 47 205 36 77 405 70 (300) 583 667 905 8 40 **22**282 422 651 52 61 750 860 947 51 **23**132 73 204 25 67 300 458 545 667 779 805 916 96 **24**093 149 214 360 93 674 769 850 86 95 (300) 950 **25**190 285 348 84 513 (3000) 52 679 957 **26**027 103 10 25 264 370 83 410 5[illegible] 605 74 **27**054 161 370 446 59 557 73 92 (3000) 673 727 **28**154 440 52 63 644 58 (300) 88 733 64 73 94 847 915 48 67 **29**032 504 36 42 51 92 847 66 (300) 98 996.

30072 322 325 (300) 74 662 79 711 907 42 **31**064 132 38 88 (5000) 96 504 15 609 46 714 814 998 **32**103 263 525 683 818 24 **33**023 69 (15 0) 129 63 (300) 76 244 360 72 444 682 715 880 974 **34**022 35 323 70 488 697 742 960 **35**030 61 119 22 86 269 80 81 362 66 543 82 83 86 90 682 (300) 92 792 857 956 **36**207 56 66 389 565 623 75 749 **37**001 151 356 434 589 639 93 716 817 80 981 (300) **38**072 105 92 309 453 507 33 602 **39**316 49 589 (300) 663 958.

40009 (1500) 47 (500) 144 371 583 910 **41**065 256 67 86 353 59 540 695 756 83 840 **42**001 13 116 91 283 402 44 (300) 66 651 68 616 736 57 81 845 92 995 **43**062 63 254 428 75 (500) 526 678 732 **44**128 227 403 608 12 869 925 44 **45**303 458 584 48 632 776 77 87 863 **46**051 57 272 84 561 67 725 831 48 902 24 **47**009 106 18 44 68 78 317 420 658 68 780 66 805 10 915 16 **48**115 250 81 357 79 421 (500) 688 770 86 882 **49**009 183 225 633 (1500) 65 760 879 941.

50087 98 99 119 227 59 83 343 456 72 525 75 664 718 62 871 **51**035 38 89 161 240 99 437 49 (3000) 524 626 68 773 898 **52**055 97 06 25 (3000) 209 371 (1500) 410 507 746 828 76 82 952 **53**246 57 (3000) 326 481 764 **54**640 847 58 **55**076 302 596 647 87 844 48 (3000) **56**059 177 85 262 66 346 473 508 50 616 **57**035 46 169 210 303 625 767 **58**116 22 (300) 54 283 356 (3000) 99 453 74 81 576 601 758 80 802 (1500) 66 79 **59**128 (1500) 382 **44**6 (1500) 56 509 79 83 639 84 770.

60035 260 75 306 28 87 617 (500) 77 749 955 73 84 **61**090 103 233 41 350 83 656 940 (500) 69 **62**002 36 163 67 219 96 412 30 573 637 90 788 **63**126 72 208 12 96 405 611 17 78 947 **64**024 94 127 42 64 472 (3000) 570 660 **65